

ہم نے اس کتاب کو دنیا بھر کے قاریوں کی خدمت میں پیش کیا ہے تاکہ وہ اس کی مدد سے قرآن مجید کی تلاوت میں سہولت حاصل کر سکیں۔
 تمام قاریوں کی خدمت میں پیش کیا ہے تاکہ وہ اس کی مدد سے قرآن مجید کی تلاوت میں سہولت حاصل کر سکیں۔

ہم نے اس کتاب کو دنیا بھر کے قاریوں کی خدمت میں پیش کیا ہے تاکہ وہ اس کی مدد سے قرآن مجید کی تلاوت میں سہولت حاصل کر سکیں۔
 تمام قاریوں کی خدمت میں پیش کیا ہے تاکہ وہ اس کی مدد سے قرآن مجید کی تلاوت میں سہولت حاصل کر سکیں۔

استدراج

قرآن مجید کے رترو و پیش ہونے کے ناطے تاج مبینی لمیٹڈ کی ہر ممکن کوشش ہوتی ہے۔
 قرآن مجید کے کسی نسخے میں معمولی سی بھی غلطی رہنے نہ پائے، ورنہ چھاپائی اگر کوئی زبردستی یا پیش
 دہشیت سے توجہ سے دانتہ غلطی سے تعبیر نہیں کیا جاسکتا۔ کیونکہ ہر لحاظ احتیاط برتنے کے بعد بھی بعض
 اوقات ایسا ہو جاتا ہے یا جلد سازی غفلت سے صفحات آگے پیچھے لگ جاتے ہیں۔
 اگر آپ کو کوئی ایسی غلطی نظر آجائے تو فوری ہمیں مطلع فرمائیں تاکہ مزید نسخوں
 میں تصحیح کی جاسکے اور اپنا نسخہ بھی تبدیل کروالیں آپ بھائیوں، بہنوں کا تعاون ہی تاج مبینی لمیٹڈ
 کی کامیابی کا راز ہے امید ہے حسب سابق تعاون فرمائیں گے شکریہ

تجویدی قرآن مجید

مع متشابہات و ضروری قواعد
 شیخ القراء حضرت قاری رحیم بخش پانی پتی
 جمع سندھی، فارسی، اردو، انگریزی اور پشتو قواعد و تجوید

کتاب کا نام
 تصنیف کا نام
 شائع ہوا سال

اپنے قریبی دلییر یا براہ راست تاج مبینی لمیٹڈ کے دفاتر سے طلب فرمائیں۔

پښتو

آسانه ټکي په ټکي او روانه ترجمه

ډاکټر محمد دین

پي ايچ ډي

مؤلف: التفسير النبوی (عربی)

پي ايچ ډي اسلاميات - الشهادة العالمية وفاق المدارس
سابق استاذ شعبه اسلاميات جامعه پشاور

الهي
ارشاد
راولپنډي
شارجه

تاج کمپني لميټيډ

صع شد تاج کمپني پښتو ټولنيز ټولگي

سوره

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد وعلى آله وصحبه اجمعين وبعد:

نزول قرآن

قرآن مجيد د الله تعالى له طرفه نازل كره شوم آخري او مكمل ځای دے. ارشاد باري تعالى دے:

﴿قرآن﴾ هغه كتاب دے چې په كښې د شك او شېبې څخه ښه ښه او دا (د الله نه) د بريدونكو د پاره د هدايت ذريعه ده (سوره ابراهيم: ۱۲)

د نزول قرآن مقصد د كفر او جهالت تيرې ختمول او د ښه ښه او دا (د الله نه) د بريدونكو د پاره د هدايت ذريعه ده (سوره ابراهيم: ۱۲)

قرآن مجيد پوهې سره د لوستلو او د غور وځي د هدايت حاصلولو د پاره نازل شوم دے. ارشاد رباني دے: ﴿قرآن﴾ هغه كتاب دے چې تا باندې (څكه) نازل كړه شوم دے چې خلق څخه ښه ښه او دا (د الله نه) د بريدونكو د پاره د هدايت ذريعه ده (سوره ابراهيم: ۱۲)

قرآن مجيد د الله تعالى آخري كتاب دے. مخلوق دده هسې ښه ښه او دا (د الله نه) د بريدونكو د پاره د هدايت ذريعه ده (سوره ابراهيم: ۱۲)

د هدايت دا پيغام به تر قيامته د انسانانو د رهنمايي د پاره محفوظ او موجود وي. دده د دنيا نه ختمول ناممکن دي. ارشاد رباني دے: ﴿قرآن﴾ هغه كتاب دے چې تا باندې (څكه) نازل كړه شوم دے چې خلق څخه ښه ښه او دا (د الله نه) د بريدونكو د پاره د هدايت ذريعه ده (سوره ابراهيم: ۱۲)

د اصلاح او ترقي د ټولنه غټ منشور:

د پورته ذكر كړه شوو مقصدونو حاصلولو او انسانانو له د گمراهي او جهالت د تيرونه بهر رڼا ته د راويستو د پاره قرآن مجيد د انسانيت د پاره ايكي يو "نصاب تعليم" او محمد رسول الله صلي الله عليه و آله وسلم "د معلم انسانيت" په حيث دده د تعليم و تدريس په كار مامور كړه شو. او دا تعليمي پروگرام بندگانو باندې د الله تعالى ډېر لوى "احسان" وگرځولې شو. ارشاد باري تعالى دے:

"يقيناً الله تعالى مؤمنانو باندې ډېر لوى احسان وکړو کله ئې چې دوي كښې هم د دوى نه يو

عظيم ال
كولو) پ
وراندې د

ورسولو
د تعليم

قرآن م

راورې
(روايه)

قرآن
دين د
او م

نور
ته پ
داس

چې
دا

ک
چ

د

حکایتی کہیں صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم دا کتاب پہ پورہ محنت او کوشش انسانیت
تجربہ کہیں د انسانیت د پوری عورت نمونہ وجود کہیں راغلی

حضور اقدس اہلبیاد حقویٰ بہ ممبر ناستر دوستو هستو د هر کور او هر جماعت نه د

چې د حضور پيغام ومنلو هغوی مبارک د هغوی کورونو او جماعتونو کښې د
سلفي جوړې کړې او چې کوم خلق به دې خلقو کښې د تعليم په ترلاسه کولو د
جوړېدل هغوی مبارک به هغوي د نورو خلقو د تعليم د پاره استول. دا خلقي
او مجلسونه د قرآن د زيار خوړولو يوه غټه ذريعه وگرزیدله.
هغوی مبارک ټولو مسلمانانو ته حکم وکړ چې چا سره د دين څومره علم وي هغه دې د هغې
هغوی مبارک ټولو مسلمانانو ته حکم وکړ چې چا سره د دين څومره علم وي هغه دې د هغې

د استوگني انتظام:

د زنانہ و تعلیم:

د زانانه و د زده کړې د پاره به هغوی مبارک هفته کښې په یو خاص ورځ یا اهمو موقعو د زانانه و د زده کړې د پاره به هغوی مبارک نارینه ددې پابند وکړو څو "چې هغوي د قرآن باندې د تبلیغ خصوصي تابیا کوله. هغوي مبارک نارینه ددې خپلو زانانه و ته اوښايي او زانانه و ته ئې مسجد او دین څومره علم حاصل کړي کورونو کښې دې خپلو زانانه و ته اوښايي" (سوره احزاب ۳۳/۳۳) هدايت وکړو چې خپلو کورونو کښې د نارینه و نه د دین علم زده کوي

قرآن مجید او عربي ژبه

په تېرو زمانو کې د هر قوم د هدايت پيغام رسولې وو. ولې د آخري نبي حضرت محمد ورځ پورې د هر قوم، هرې ژبې او هرې زمانې خلکو او د بدلون نه د بچ ساتلو او ددې د متن (اصل تکرار) "عربي" ته بنيادي حيثيت ورکړې شو. او نور باري تعالي دې:

"دا کتاب مونږ نازل کړې دې يعنې قرآن چې عربي ژبه کې دې ته زده کړې شي" (سوره يوسف: ۲)

په دې وجه نبي کریم صلي الله عليه وآله وسلم د عربي ژبې زده کولو تر غيږ ورکړو او بيا په درنگ کې ايمان راوړونکو ديوو قامونو خپلې زړې ژبې هېرولو سره عربي ژبه اختيار کړه. بلخوا ګڼو قومونو د ښودنې او زده کړې د وسيلې په ګرځولو دا خپلو ژبو کې جذب کړه. چې د هغې نتيجه کې د قرآني او عربي علومو د ترجمې او ترجماني کار په دومره درز کې شروې شو چې عربي ژبه نورو قامونو ته پردې پاتې نه شوه. په غير عرب قومونو کې د عربي ژبې او ديني علومو ستر علما او مصنفين پيدا شو او د عربي ژبې الفاظ، محاورې، اصطلاحات او رسم الخط د ډيرو ژبونو بيلېدونکې حصې جوړې شوې. دا ټول د قرآن مجید د معجزانه قوت، په دۀ د پوهېدو د ضرورت او د مؤمنانو ده سره د محبت نتيجه وه.

حضور د الهي پيغام غېر عرب قومونو ته د رسولو دويم انتظام دا وکړلو چې خپلو صحابه و ته يې د نورو ژبو د زده کړې حکم ورکړو. او هم د صحابه و په دې کار کې د پيغام د بعضو حصو نورو ژبو کې د ترجمې کار شروع شو کوم چې تر ننه جاري دی.

د قرآن پوهنې اهميت:

د الهي کلام په سوب د قرآن مجید د عربي الفاظو تلاوت ډېر لوڼي عبادت او د ثواب کار دې بيا هم د نزول

قرآن مقصد په دې د پوهېدو، په کې د غور او فکر کولو او د دې نه رهنمائي تر لاسه کول دي. په دې وجه په مطلب د پوهېدو نه بغير صرف تلاوت کول کافي نه دي. ارشاد باري تعالي دې:

"اے نبي! دا (قرآن) برکت والا کتاب دې چې په تا نازل کړې شو چې خلق په کې غور او فکر وکړي او عقل والا ترې نصيحت واخلي." (سوره ص: آيت: ۲۹)

په دې د امت علمائو کرامو هر دور کې امت د قرآن پوهنې د ضرورت نه خبر کړې دي.

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه فرماني: "چې کوم سړې قرآن لولي او د هغې په

معني او مطلب نه پوهيږي د هغه مثال د هغه بانديچي دې څوک چې لولي صحيح ولي پوهيږي نه

چې هغه غږ لري

منه

کې شي ولي

قرآن لوستلې

حفظ

هغه مثال دې

حفظ

مخبر د هغه

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دق

دې ته زده کړې شي

دق

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

دې ته زده کړې شي

دې ته لیکلې

”چې هغه څه لولي“.

مشهور تابعي امام حسن بصري فرماني: د قرآن پوهه دا نه ده چې دده ټکي خو دې حفظ کړي شي ولي دده هدايت دې پريښودې شي (د دې نتيجه دا راوځي چې) يو سره وايي چې ما پوره قرآن لوستلې دې ولي د هغه اخلاقو او اعمالو کښې د هغه څه اثر په نظر نه راځي“. (تفسير ابن کثير) حضرت سعيد بن جبیر فرماني چې کوم سړي قرآن ولوستلو او معاني يې زده نه کړي د هغه مثال دروند يا ان پريښ باندې چې دې“.

حضرت اياس بن معاويه فرماني: چا چې قرآن ولوستلو او دده تفسير يې زده نه کړو د هغه مثال د هغه خلقو په شان دې چا ته چې د شپې په وخت د خپل حاکم فرمان راشي او هغوی سره دپوه (رڼا) نه وي او هغوی د سرکاري حکم په راتلو او پرېوري چې پته نه لگي چې دې فرمان کښې به څه ليکلي وي.

د قرآن پوهه ددې ضرورت له مخه د امت علماي کرامو هر دور کښې د عربي د تعليم عام کولو او د دنيا مخ پر ژبو کښې د قرآن مجيد د ترجمو او تفسيرونو ليکلو چهاپ کولو فرض تر سره کړې دې او دا سله تر اوسه جاري ده.

براعظمگي کښې د ترجمې او تفسير قرآن تحريک:

براعظمگي کښې په اردو او نورو علاقاني ژبو کښې د قرآن د ترجمو د موجوده تحريک بنياد حضرت شاه ولي الله (۱۷۶۳ء کښې وفات شوی) ايښودلې دې. د هغوی د دور نه آگاهو دافرضي خبره عامه کړې شوې وه چې قرآن مجيد د عالي شانه مضامينو او فصاحت او بلاغت اعلي ترين معيار نمونه ده ځکه عام خلق دده د لوستلو قابل نه دي. دا يوازې د عربي د ماهرانو کار دې دا غلط فهمي حضرت شاه ولي الله صاحب په ډير قوت رد کړه او وې ونيل چې صحابه کرام ان پريښ وو او محمد هغوی د قرآن مجيد د زده کړې نه آگاهو د عربي ژبې د فصاحت او بلاغت په زده کړه مجبور کړي نه وو بلکې د قرآن مجيد نيغ په نيغه تعليم سره هغوی د علم اعلي درجته ورسيدل. لکه چې ارشاد باري تعالي دې

”بي شک مونږ دا قرآن د نصيحت حاصلولو د پاره آسان کړې دې“. (سورة القمر.

آيت: (۱۷)

حضرت شاه ولي الله د هغه وخت رواجي ژبې فارسي کښې د قرآن مجيد آسانه ترجمه وليکله او د خپلو شاگردانو او متعلقه ملگرو په وساطت يې ټول براعظمگي کښې د قرآن عظيم الشان درس او تدريس مرکزونه پرانستل.

د مسلمانانو ټولو تپوته د قرآن پاک د ترجمې ښودلو په ضرورت د زور اچولو په لړ

کښې هغوی او فرمائيل:

۱. موجوده زمانه او په دې هيواد کښې د مسلمانانو د خير ښيگړي د پاره ضروري ده چې

دیني نظام تعلیم په رائج کولو د قرآني تعلیماتو گنجایش ختمولې شي د امت مسلمه د نشأه ثانيه د پاره د کار کوونکو خلکو، جماعتونو او ادارو د پاره ضروري ده چې هغوی په خپلو تعلیمي او تربیني پروگرامونو کېني د **قرآن پاک تعلیم ته مرکزي مقام** ورکړي او خپل ټول مال، بدني او ذهني قوتونو په خدمت کولو دې هغه ټولې وسیلې پکار راوړي کومو سره به چې د امت هره تپه د قرآن تعلیم سره وتړل شي او هر جماعت، کور، حجره، دفتر، کلاس روم د قرآني تعلیماتو مرکز وگرځي ځکه چې د امت اتحاد، سباړن او ترقي د قرآن مجید په نشر و اشاعت اړه لري. د نبي کریم صلي الله عليه و آله وسلم ارشاد پاک دے ”چې دې کتاب (قرآن) سره به الله پاک ډیر قامونه د ترقي په بام او خېژوي او ددې نه به غفلت کولو ډیر قامونو به د ذلت گړنگ ته ورلږه کړي“.

تعلیم القرآن: لفظي او روانه ترجمه

د قرآن مجید د تر نظر لاندې دا لفظي او روانه ترجمه (تعلیم القرآن) د غټو غټو عالمانو د ترجمو او تفسیرونو نه اخیستې شوې او چوپړ کړې شوې ده. لفظي ترجمه کېني په سختی سره د لفظ د حال ساتلو په حای د جملې تړون ته هم پاملرنه شوې ده چې د بنودلو په وخت څه خنډ محسوس نه شي. بلخوا روانه ترجمه کېني د وضاحت او روانی په غرض د غټو غټو عالمانو په څیر د قوسونو (بریکتونو) په ذریعه بېخي لنډو ټکو کېني تفسیري معلومات هم د ترجمې حصه جوړ کړي شوي دي. د ژبې او بیان په آسانتیا او د تیرو شوو نیکانو د منلي شوي تفسیرونو نه زړه پورې استفاده شوې ده کومو کېني چې د عربی د تفاسیرونه تفسیر طبري، تفسیر ماوردي، تفسیر قرطبي، تفسیر ابن کثیر، تفسیر قاسمي، تفسیر کشاف القرآن، ترجمه فتح الرحمن (فارسي)، اردو کېني په خصوصي توګه د ترجمه موضح القرآن او علاوه ددې نه ترجمه شاه رفیع الدین، تفسیر عثمانی، تفسیر بیان القرآن، تفهیم القرآن، کنز الایمان او تفسیر معارف القرآن تر ټولو ذکر وړ دي.

د خوږ وطن تقریباً د ټولو مکاتب فکر عالمانو صاحبانو خپلو لیکنو کېني د ”تعلیم القرآن“ مننه کړېده او د حکومت پاکستان د مذهبي امور و وزارت سکولونو کېني د قرآن مجید و ترجمې د تعلیم د پاره ددې سفارش کړے دے. عالمانو او د قرآن مجید شایقینو ته خواست دے چې ”تعلیم القرآن“ مدرسو او د قرآن مجید حلقو کېني جاري کړي او ددې ترجمې په نورې بڼه کولو کېني موږ سره ملاتړ وکړي. ستاسو د دعاګانو طلبګار:

جنوري ۲۰۰۲ء ډاکټر محمد دین: پي ایچ ډي اسلامیات فاضل درس نظامي استاد (بخوانے) پېښور پوهنتون، پېښور، پاکستان

نوبت: د قرآن مجید د ترجمې تحریک خورولو د پاره ”تعلیم القرآن سوسائټي آف پاکستان“ جوړه کړې شوې ده. چې د هغې په اهتمام د ”خط و کتابت او مشق“ په ذریعه د قرآن د ترجمې عربی ژبې او حدیث او فقهي تعلیم د عام کولو پروګرام په لویه پیمانه جاري دے. د نورو معلوماتو او کوټلې تړون د پاره:

تعلیم القرآن سوسائټي قصه خواني پېښور پاکستان. فون: 091-214454
E-mail: taleemulquraan@hotmail.com

[illegible]

قاری اشرف خوشابی

لقد افق روف رندر

۱۰۔ سہلوی قرآن مجید ہزارے حوالہ جات میں نے تاج کھینچ

161, 61

کے سن کی صرف محسوس بخور بہرہٴ ریڈنگ کی، جو اس لحاظ
پانی لگیں وہ درست کردائیں اسے اس نکتے میں میرے علم کے مطابق
کوئی غلطی موجود نہیں انشاء اللہ تعالیٰ

تیس پورہ و قومی کے ساتھ اس نکتے کے صفحات منہ اور عطیوں
تھے تاکہ کوئی بھی تصدیق نہ کر سکا ہو۔

الارض

وختی

محمد اسرار فیضی

سلفقاری عطاء اللہ

• الب • اساسيات (عربي) ، فائق المدارس • تمہید ، ریاضی • قرأت • سید • قرأت • شمار • تعمیر قرآن • فقط قرآن کریم
رجسٹرڈ ، پبلشر (تالیف قرآن ، دلائل ، وقف ، علوم ، خلافت)

فريد

تاریخ ۱۳۵۲/۱۲/۲۵

مترجم: محمد علی محمدی (در کتب و مجله‌ها چاپ شده است) -
چاپ دوم: ۱۳۸۵ خورشیدی (در کتب و مجله‌ها چاپ شده است)

میں پورا وقتوں کے ساتھ ان نسخوں کے تصحیح و ترمیم اور غلطیوں سے پاک ہونے کے طور پر کرتا ہوں۔

مرفوع

2

مختار

Robert 16

الحمد لله رب العالمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تعلیم القرآن

تہکی پہ تہکی
اور روانہ ترجمہ

مؤلف:- ڈاکٹر محمد دین

قصہ خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

تاج کتب خانہ

القرآن ترجمہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
اور روانہ ترجمہ

مؤلف:- ڈاکٹر محمد دین

قصہ خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

تاج کتب خانہ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهِيَ سِتَّةُ آيَاتٍ
سورة فاتحہ مکی دے (شروع) دے اللہ پہ نوم سر (چہ) لوئے مہربان دیر زیارم کوئے دے او پہ دے کئے اووہ ایونہ دے
شروع کوم دے اللہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیارم خاوند دے -

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ

ہول تعریفونہ اللہ لرؤ (کوہ چہ) پالوئے (دے) دے مخلوقاتو - دیر مہربان
ہول تعریفونہ اللہ دے پارہ دی چہ دے مخلوقاتو پالوئے دے دیر مہربان

الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ

دیر مہربانے مالک (دے) دے ورئے دے قیامت | ہم ستا
نہایت رحم کوئے دے چہ دے جزا دے ورئے مالک دے - (اے اللہ!) مونہم

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا

مونہ عبادت کوو | اوہم تانہ | مونہ مدد غواہو | دُنیا یہ مونہوتہ
ستاعبادت کوو | او مونہ ہم تانہ مدد غواہو - مونہ تہ

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ

لاہرہ | نیفہ | لاہرہ | دُنیا یہ | لاہرہ | دے خلقو لاہرہ
نیفہ لاہرہ دُنیا یہ دے خلقو لاہرہ

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

(چہ) تا انعام کوئے دے | پہ ہغوی | نہ دے ہغوی | غضب شوئے دے
پہ کوہو چہ تا انعام کوئے دے نہ دے خلقو لاہرہ | پہ کوہو چہ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

| پہ ہغوی | اونہ | لاہرہ | گمراہانو |
غضب شوئے دے اونہ دے خلقو چہ گمراہ شول -

الم نزل الاول (۱)

نہ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهَا مَكِّيَّةٌ (شَرْحُ) دَالِلهُ يَهْ نَوْمِ سِرِّ (چِه) لَوْنِ مَهْرِيانِ دِيرِزِيَّتِ رَحْمَتِ كَوْنِ كِي ۲۸۶ آیتونه او ۲۰ رُكُوعِ کانه دي

شروع کوم د الله په نوم سره چه لونه مهر بان د دیرزیات رحم غاوند هے -

الْمَدَّة ۱ ذَلِكِ الْكِتَابِ لَأَرْيَبَ فِيهِ

الْمَدَّة ۱۱ دهغه | کتاب ددے | چه شک نشته | په دے کته
الف، لام، میم دا (قران) هغه کتاب دے چه په دے کته (هیڅ) شک نشته

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

هدایت کي | پرهیزکارانو د پاره - | هغه خلق | چه ایمان لري
پرهیزکارانو د پاره هدایت دے څوک چه په غیب بانې ایمان

بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

په غیب بانې | او ددروی | مونځ | او دهغه نه
لري | او مونځونه کوي | او هغه چه مونځ

رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ۳ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

چه مونځ ورکوي غهغوتی | خرڅه کوي | او هغه خلق چه | ایمان راوړي
هغوئي ته ورکوي دی له هغه نه خرڅه کوي او کوم کتاب (اے محمد!) په تاباندي

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

په هغه چه نازل کړے شو | په تاباندي | او په هغه چه | نازل کړے شول
نازل کړے شوي دے او کوم کتابونه چه تانه وړاندي (پیغمبرانو بانې) نازل کړے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۴ وَإِلَى الْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۵

له تانه وړاندي | او په آخرت بانې | هغوئي یقین لري -
په هغوئو بانې ایمان راوړي او په آخرت بانې یقین ساق -

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱﴾

دغہ خلق | پہ ہدایت یافتہ دی | د خیل رب طرف نہ | او دغہ خلق | کامیابی موندونکی دی - | بیشک

الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

کوم خلق چہ | کافران شول | برابرہ دہ | پہ دوی | کہ ویروے تہ دوی | یا | نہ | ویروے تہ دوی

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

ایمان نہ راوی دوی | مہر و دھلو | اللہ | پہ زہی و نو دوی | او پہ غوب و نو دوی

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۳﴾ وَمِنَ النَّاسِ

او پہ ستر کو دوی | پردہ دہ | او دوی دپارہ | عذاب دے | لوئے - | اوئے خلق

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴﴾

ہم دے | ہم وائی | مونہ راوی دے | اللہ | او پہ وری | د آخرت | او نہ دی ہنوی | ایمان راوی وکی

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ

ہنوی دوکہ وری | اللہ دتہ | او ہنوی خلقونہ | چہ ایمانے راوی دے | او نہ وری دوکہ مکر | حانونہ خیلوتہ

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۵﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

خو ہنوی نہ پوہیبری | د ہنوی پہ زہی و نو کئے | بیماری ددہ | پس زیانہ کدہ ہنوی | اللہ | بیماری

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶﴾ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۷﴾ وَإِذَا قِيلَ

او پہ دے ہم نہ پوہیبری | د ہنوی پہ زہی و نو کئے | د نفاق | مرض دے | پس اللہ ددہ سے خلقو مرض نوہ ہم زیات کرو

لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۸﴾

او د ہنوی پارہ | عذاب دے | درد و رکونکے | پہ وجہ دے | چہ دروغ بہے وئیل | او ہرکہ چہ | دوئیلے شی

لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۹﴾

ہنوی تہ | چہ | فسادہ خوروا | پہ زمکہ کئے | نو وائی | چہ مونہ خو | اصلاح کوونکی یو

إِنَّمَا هُمْ فَاسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا قِيلَ

چہ | د زمکہ پہ مخ | فساد مہ کوئی | نو وائی | چہ مونہ خو | صرف اصلاح کوونکی یو

لَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا قِيلَ

خبردار | بیشک ہم ہنوی خلق | فساد کوونکی دی | لیکن | ہنوی نہ پوہیبری | او ہرکہ چہ دوئیلے شی

لَهُمْ اٰمَنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ

هغوی ته (چ) ایمان راؤی؟ | خُنگہ چہ | ایمان راؤی؟ | نور خلقو | (نو) وائی | آیا مونہ (ہم) ایمان راؤی؟
وونیل شی چہ (رینیتونو) مؤمنانو پہ شان تاسو ہم ایمان راؤی؟ نو ان چہ آیا مونہ (ہم) ہنہ شان | ایمان راؤی؟ خُنگہ

کَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ

لکہ خُنگہ چہ | ایمان راؤی؟ | بے عقلو | خبردار | بیشک ہم دوی دی | کم عقل | لیکن
چہ (دے) بے وقوفانو ایمان راؤی؟ | یاد ساتی چہ ہم ہغوی پہ خیلہ بے وقوفان دی ، لیکن

لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۲ وَاذِ الْقَوَّامِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا

هغوی نہ پوہیری | اوہرکہ چہ ملاقات کوی | ہغو خلقوسرہ | کوموچہ ایمان راؤی؟ | نو ان | ایمان راؤی؟ مونہ
هغوی پوہیری نہ - اوہرکہ چہ دا خلق مؤمنانو سرہ ملاویری نو ان چہ مونہ ایمان راؤی؟

وَإِذَا خَلَوْا اِلٰی شٰطِطِيْنِهِمْ قَالُوا اِنَّا مَعَكُمْ

اوہرکہ چہ خان لہ شی | د خیلو شیطانانو سرہ | (نو) وائی | چہ مونہ (خو) | تاسوسرہ یو
اوہرکہ چہ د خیلو شیطانانو سرہ خان لہ شی ، نو وائی چہ مونہ تاسوسرہ یو

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۝۱۳ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

بیشک مونہ خو | توتے کودکی یو | اللہ | توتے کوی | د هغوی سرہ | او مہلت درکوتہ
مونہ خو پہ مسلمانانو پوسے ملندے کود | اللہ تعالیٰ هغوی نہ دے ملندے سزا و رکوی او مہلت درکوی

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۴ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ

پہ گمراہی د هغوی کینے | سرگردانہ شوی - | ہم دا هغو خلقو | کوموچہ | داخستلہ | گمراہی
چہ پہ خیلہ سرتیزئی کینے سروہلی بردہلی کرئی - دا هغو خلق دی کوموچہ د ہدایت پہ بدلہ کینے

بِالْهُدٰی فَمَا رِبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُعْتَدِيْنَ ۝۱۵ مَثَلُهُمْ

د ہدایت پہ بدلہ کینے | پس گتہ ونہ کرہ | د هغوی تجارت | او نہ شول هغوی لامہ موند وکی - | مثال د هغوی
گمراہی داخستلہ نو نہ خوئے پہ دے تجارت کینے گتہ وکرہ (اونہ نے د حق) لاسر بیاموندہ - دے خلقو

كَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاعَتْ مَاحَوْلَهُ

د هغو چہ پہ شان دی | کوم چہ | بل کرد | اوس | پس ہرکہ چہ روپانہ کرد (اوس) | چارچاپیرہ د هغو
مثال هغو چہ پہ شان دی | اوس نے (پہ تیارہ کینے) بل کرد نو ہرکہ چہ گیر چاپیرہ نے رنہا شہ نو اللہ تعالیٰ

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُورِهِمْ وَتَرٰكَهُمْ فِي ظُلُمٰتٍ لَا يَبْصُرُونَ ۝۱۶ صُمُّ

نو داخستلہ | اللہ | د هغوی رنہا | او پرے بے نور هغوی | پہ تیارو کینے | (چہ) ہیٹ نہ وینی | کانہ دی
د هغوی (د سترگو) رنہا کرہ | او پہ نور تیارو کینے | پرینبودل چہ ہیٹ نہ وینی - (هغوی) کانہ دی

بِكُمْ عَمٰی فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝۱۷ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِیْهِ

گوئیان دی | راندہ دی | پس هغوی | واپس نہ رگرتی | یا پہ شان د ویر باران | داسمان دے | چہ دی هغوی
گوئیان دی راندہ دی نو (خپے گمراہی نہ) بیرتہ نہ رگرتی - یا دوی مثال د هغو چہ پہ شہو شبو باران

نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا

چہ نازل کرو مونہ | پہ خیل بندہ باند | نور اوہی | یوسورت | دے پہ شان | اور اوہی
بندہ (محمد) باند نازل کرے شے شک وی نو تاسو ہم دے یوسورت جوہ (کری) اوہی | اوہی اللہ تعالیٰ

شَهِدَآءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ فَإِن

خیل مدد کاران | سوا | دے اللہ نہ | کہ چرے | یی تاسو | ربتونی | خوکہ
نہ سوا خیل قول مدد کاران ہم راوہی | کہ چرے تاسو پہ خیل دے (ربتونی) یی | یکہ چرے تاسو

لَمْ تَفْعَلُوا وَلَكِن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ

تاسو نہ کرے شے | اوہی کد بہے | و نہ کرے شے | نو دیریری | دے اور نہ | ہفہ | چہ خشاک | خلق
(دے) و نہ کرے شے | اوہی کد بہے | و نہ کرے شے | نو دے اور نہ دیریری | چہ خشاک بہے | (نافرمان) انسانان

وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا

او کانری دی | تیار کرے شوہے | دے کافرانو دے پارہ | او زبرے و کرہ | ہفہ (خلق) | تہ | ہاں راوہی
کانری دی | (دے اور) کافرانو دے پارہ تیار کرے شوہے دے | (دے نو) | ہفہ خلقو نہ کوم چہ ایمان راوہی | او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

او کار نہ کرے | بنہ | چہ بیشک دے ہفوی پارہ | باغونہ دی | بھییری | دے لاند | نہرونہ
نیک عمل و کرے | زبرے و کرہ | چہ ہفوی دے پارہ بہ دے باغونہ وی چہ دے لاند بہ نہرونہ بھییری

كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رَّرِقًا ۖ قَالُوا هَذَا الَّذِي

کد چہ م | و کرے شے ہفوی تہ | دے نہ | خہ میوہ | دے خوراک دے پارہ | نوویہ وائی | چہ داخو | ہم ہفہ دے
ہرک چہ بہ ہفوی تہ | دے باغونہ | خہ میوہ خوراک دے پارہ و کرے شے | نو وائی بہ داخو مونہ تہ و ہاں

رَزَقْنَا مِنْ قَبْلَ ۚ وَأَتُوا بِهِ مُمْتَلِئًا وَلَهُمْ

چہ را کرے شوہے مونہ تہ | لہ دے نہ و ہاں | او دے بہ کرے شے ہفوی تہ | (میوہ) پہ شان دیوبل | او دے ہفوی دے پارہ
ہم را کرے شوہے دے | او ہفوی تہ بہ (دے دے میوہ و سرہ) متاہ (میوہ) و کرے شے | او پہ دے (باغونہ)

فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ

پہ دے جنتونہ | بیبیلے (پہ وی) | پاک | او ہفوی پہ دے باغونہ | ہمیشہ (وی) | بیشک اللہ
کے بہ دے ہفوی دے پارہ پلے شے وی | او ہفوی پہ دے باغونہ | ہمیشہ وی | بیشک اللہ دے خیر

لَا يَسْتَحْيٰ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا تُوقَفُهَا ۖ فَأَمَّا الَّذِينَ

نہ شرمیری | چہ بیان کرے | خہ مثال | دے ماتی | یاد دے نہ زیات (معولی) | پس کوم خلقو چہ
نہ نہ شرمیری | چہ ہفہ دے ماتی یاد دے نہ ہم دے زیات (معولی) | خیر مثال (دے بند کد پوہو دے پال) بیان کرے | پس کوم خلقو چہ

آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنََّّهُ الْحَقُّ ۚ مِنْ رَبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ

ایمان راوہے | ہفوی خوب بھییری | چہ دے مثال حق دے | دے ہفوی دے رب دے طرف نہ | او کوم خلق چہ
ایمان راوہے | ہفوی خوب بھییری | چہ دے (مثال) دے ہفوی دے رب دے طرف نہ برحق دے | لیکن ہفہ خلق کوم چہ

كُفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ بَلْ كَثِيرٌ
 کافران دی | ہغوی وائی | خہ ارادہ دہ | دالہ | ددے مثال نہ | امراہ کوی | پہ دے سرہ | دیر

اِنْكَارُ كُفْرِهِمْ دَأَىٰ فِيهِمْ دَالًا ۚ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ يَصِلُونَ إِلَىٰ
 انکار کفر دای | چہ دالہ | دے (مثال د بیان لو) نہ خہ مقصد دے؟ اللہ | دیر خلق (د بیان لو) پہ ذریعہ | امراہ

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
 کوم | ماتوی | وعدہ د خدائے | دے (مثال د بیان لو) نہ پس | او پری کوی

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ
 ہغہ خلق | چہ د خدائے پاک سرہ | بہ بنہ شان سرہ | پچہ کہے وعدہ | بیایا ماتوی | او ہغہ تعلقات خفوی

الْخٰسِرُونَ ۚ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ اٰمَوَاتًا
 زیان کاران | خنکہ | انکار کوئی تاسو | دالہ | او (حال د) چہ تاسو | مرہ (غیر موجود)

فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ
 پس ہغہ ژوندی کرئی تاسو | بیایہ ہم ہغہ تاسو مرہ کرئی | بیایہ ژوندی کرئی تاسو | بیایہ ہغہ طرفہ | تاسو گھر لے شئی

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوٰى
 ہم ہغہ د کوم | ہم | پیدا کرل تاسو | پارہ | خہ چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | بیایہ ارادہ و کرہ

اِلَى السَّمٰوٰتِ فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 آسمان طرفہ | پس سمے کرل ہغہ | آوہ | آسمانوںہ | او ہغہ | پہ ہر شئی بانہ

عَلِيمٌ ۚ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ
 بنہ پوہہ کہ | او (لے ہی) یاد کرہ | کلہ چہ ستارہ | فرشتوںہ | چہ زہ جوہ وونیکیم | پہ زمکہ کہنے

خَلِیْقَةً قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ
 (پو) جانشین | او ویل ہغوی | آیا جوہ وونیکیم | پہ دے کہنے | داسے شوک | چہ فساد پہ کوی | پہ کہنے | او تو یوی بہ

غَوٰیہم ۚ فَرِیْضَتُهُمْ وَكَرُوۤا اِلَیَّ ۚ اَیَا دَاسَ خَلْقٍ پَرِیۤءَ اَبَادٍ ۚ چہ فساد وونہ پہ کوی | او (د یویل) وینے

الدِّمَاءِ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَتَقْدِيسُ لَكَ قَالَ

وینہ | او مونیر | پاک بیانوؤ | ستاد حمد سرہ | او بزرگی بیانوؤ | ستا | دُفمایل (اللہ) |
یہ تو یوی | حال دادے چہ مونیر (ہر دخت) ستا حمد او ثناء کہتے مشغول یو۔ اللہ درتہ پہ جواب کہتے

إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۳۰ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ

بیشک زہ | پوہیرم | بہ ہفہ خہ چہ نہ پوہیرمی تاسو | او وینودل (اللہ) | آدم تہ | نومونہ
وویل چہ زہ پہ ہفہ کارونونہ پوہیرم چہ تاسو پک نہ پوہیرمی۔ او اللہ تعالیٰ آدم تہ قول نومونہ

كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَتُبْتَوْنِي بِأَسْمَاءِ

دُتو (خیزوؤ) | یلے | وراپی کرل ہفہ خیزوؤ | فریتو تہ | او وے فرمایل | وینایی ماتہ | نومونہ
وینودل | بیائے ہفہ خیزوؤ فریتو تہ وراپی کرل۔ او وے وویل چہ ماتہ دے نومونہ وینایی

هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۳۱ قَالُوا سُبْحَنكَ لَا عِلْمَ لَنَا

دے (خیزوؤ) | کہ چرے می تاسو | ریتوئی۔ | ہتوی وویل | تہ پاک یے | مونیر تہ (ہیم) علم نشہ
کہ چرے تاسو پہ خیلہ دعویٰ کہتے ریتوئی می (پہ کپانی فریتو) وویل اے اللہ! تہ پاک یے۔ مونیر خود مرہ

إِلَّا مَا عَلَّمْنَاهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۳۲ قَالَ يٰ آدَمُ

مکرا کم چہ | تامونیر تہ بشوؤ | بیشک ہم تہ یے | دانا | د حکمت خاوند | دُفمایل | اے آدم
پوہیرو خومرہ چہ تامونیر تہ علم راکہے د بیشک چہ تہ پہ ہر خہ بانڈ پوہہ او د حکمتو مالک یے۔ اللہ وویل اے آدم

اتَّبِعْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَتَاهُمْ فَلَمَّا أَتَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ۳۳ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

وینایہ دوی تہ | نومونہ دے | پس ہر کجہ ہفہ وینودل ہتوی | دے نومونہ | نو دُفمایل | ایمانہ وویل
تہ دوی تہ دے نومونہ وینایہ پس ہر کجہ آدم فریتو تہ دے نومونہ وینودل نوا رشاؤ شو چہ ایما تاسو تہ

لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۳۴ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

تاسو تہ | چہ ہم زہ پوہیرم | پہ پتو خبرو | د آسمانوؤ | او د زمک | او زہ پوہیرم پہ ہفہ تاسو بکارہ
نہ وویل چہ زہ د آسمانوؤ او د زمک پہ پتو رازو بانڈ پیرینہ پوہیرم او ستاسو پہ خرکند خبرو او پہ

وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۳۵ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ

او پہ ہفہ خہ | چہ تاسوے | پتوی | او ہر کجہ چہ وویل مونیرہ | فریتو تہ | سجدہ وکری | آدم تہ
پتو خیالانو بانڈ ہم بنہ پوہہ ہم۔ او (یاد کرہ) کلہ چہ مونیر فریتو تہ حکم دہ کرد چہ آدم تہ سجدہ وکری

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ ۳۶ وَكَانَ

پس سجدہ وکری دوی | سوا | د ابلیس نہ | ہفہ انکار وکری | او تکبر تہ وکری | او شو
نوبیر د ابلیس نہ نو دتو سجدہ وکری ہفہ انکار وکری اولوئی تہ وکری او د کافرانو پہ توی

مِنَ الْكَافِرِينَ ۳۷ وَقُلْنَا يٰ آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

د کافرانو نہ۔ | او مونیر وویل | اے آدم! | و سیرہ تہ | او بی بی ستا | پہ جنت کہتے
کہتے شیر شو۔ او مونیر حکم دہ کرد چہ اے آدم! تہ او ستا بی بی پہ جنت کہتے و سیرہ۔

وَكُلًّا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ يَسْتَمِعُ | اومہ نزد دے کیڑی | دے اوتے
 او خوری دے فناء | کوم خانے نہ غواہی | دے (خاص) اوتے نہ نزد دے مدد ورفی
 او دے کوم خانے نہ موچہ خوبیہ وی بنہ خوری او (یاد ساتی) | عَنَّا فَآخَرَجَهُمَا
 اوتے کوم خانے نہ موچہ خوبیہ وی بنہ خوری او (یاد ساتی) | عَنَّا فَآخَرَجَهُمَا

فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

پس دوک و کدہ مفرجاتہ شیطان | ذہنہ | پس راوے ویستل دوا
 یا شیطان دواہ و خویول | ذ ظالمانہ | پس شیطان دواہ و خویول
 یعنی یہ خان بہ زیاتے و کدہی -

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

مَمَّا كَانَ قَبِيْرًا وَقُلْتُ اَهْلِيْكَوْا تَاسُوْنَهُنَّ | دَخَنُوْا
 وَهَذِهِ (جنت) نِجَاحُ هَذِهِ دَوَارَةُ دَلَالَةٍ هَذِهِ كُنْهٌ اَمُوْمِيْنٌ وَوَيْلٌ لِّتَاسُوْمِيْنَ لِّلْاَنْدِيْ كَوْنِ شَيْءٍ كَوْنِ شَيْءٍ تَاسُوْا بِهِ كَيُوْمِ لِكُفْيَتَانِ
 كَوْمٍ خَافُوْا هَذِهِ دَوَارَةُ دُوْ | اَمُوْمِيْنٌ حَكَمَ وَبَرَكُوْا فِيْ (نِيْكَتُهُ زَكِيَّتُهُ) كَوْنِ شَيْءٍ تَاسُوْا بِهِ كَيُوْمِ لِكُفْيَتَانِ
 اِلَى حِيْنٍ ۝۳۰

[illegible]

فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ هَبْ لِي سَكَنًا مِّنْ ذُرِّيَّتِكَ قَالَ رَبُّهُ تَوَلَّىٰ وَخَسِفَ
يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَسَّاءُ الَّذِي كُنَّا نُؤْتِيهِ السُّكُوتَ وَكُنَّا نُمِيطُ الْإِنشَاءَ إِلَّا مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلُ فِي دَأْوَى الْمَوْءِدَةِ فَاتَّخَذَ مِنْهُ كَنًى يُحِبُّ الْوَعْدَ

مہربان | و فرما عیال موند | نیکوئی لادشی | دے دے ملے نہ | تول | پس کہ چوے | راشی تاسو تہ
مہربان دے۔ موند ورتہ وویل چہ دے ملے نہ تول پہ یو ملے کوزشی۔ بیا چہ تاسو تہ زما د احر تہ

هدایت در شیء | خدایت پیروی و ذکره | زما هدایت | نونه به غه ویره وی | به هغره
هدایت در شیء نوپاچه زما (کتاب) هدایت پیروی ذکره هغره له نه هیت قسم له ویره شته اونه

وَلَا هُمْ يَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَدُوا بِأَيْتِنَا أُولَئِكَ

صحابہ النّارؓ ہم | فیہا | خلدون ﴿۶﴾ | یبنیٰ اسرائیل اذکروا
 دوزخیان | ہفتویٰ بہ | بہ | ہفتے کے | ہمیشہ وی | اے بنی اسرائیلو! | یاد کرو
 دوزخیان دی | اوپہ | دوزخ | کہنے | بہ | تل | تزلزلہ | پرلہ | وی | اے ذیقوبؑ اولاد! | زما ہفت

عَسَىٰ الَّتِي انْعَمْتَ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْيٰ
مانعيتونه | کوم چه | ماکری دی | په تاسو | اوپور ټکړی | وعدې ما | چه پوره کړه
مسئله | یاد کړی کوم چه مایه تاسو کړی دی | اوما (داسه) کوم کړه

بِعَهْدِكُمْ وَآيَايَ فَارْهَبُون ۝ وَاٰمِنُوْا بِمَاۤ اُنْزِلَتْ

تاسو عهد | اوهم له مانه | ويريدى | ادايمان راوى | هغه (كتاب) باند | چه مانزل كړو
شوخه و غږ پوره كوم اوصوف هم زمانه | ويريدى | او په هغه كتاب باند ايمان راوړئ كوم | چه ما تاسو د
مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا۟ اَوَّلَ كٰفِرِيۤنَ بِهِۦ
چه تصديق كوي | د هغه شخړه | تاسو سره دى | اومه جوړيدوى (هم تاسو) | ورومېنى انكاريان د دے
كتابونو په نصديق كېنه تازن كړې دے | او د ټولو نه وړاندې هم تاسو د دے منكرمه جوړيدوى

وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِآيٰتِيۡ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۚ وَآيٰتِيۡ فَاتَّقُوْنَ ۝ وَلَا تَلْسُوْا
اومه اخلى | زما په آيتونو | قيمت لږ | اوهم له مانه | ويريدى | اومه كېدوى
او زما د آيتونو په بدل كېنه لږه (دنياوى) معاوضه مخه اخلى | اوصوف له مانه | ويريدى | او رښتيا

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ الْحَقَّ ۚ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاَقِيْمُوا
حق | د دروغو سره | ادمه (مخه) پټوي | رښتونو خبره | او تاسو ښه پوهيږئ | او د دروي
په دروغو كېنه مخه كېدوى | او رښتيا مخه پټوي په دے حال كېنه چه تاسو په حقيقت باندې پوهيږئ او مونږ

الصَّلٰوةَ وَآتُوا۟ الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرُّكَّعِيْنَ ۝ اَتَاْمُرُوْنَ
مونږ | او دركوي | زكوة | او ركوع كوي | د ركوع كوونكو سره | آيا حكم كوي تاسو
كوي | او زكوة ادا كوي | او عاجزي كوونكو سره (په شريكه الله ته) عاجزي كوي آيا تاسو نورو مخلوقه غو

النَّاسَ بِالْبَيِّنٰتِ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ ۚ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ
خلقو ته | د نيكى | ادهيروئ تاسو | ځانونه خپل | او تاسو | تلاوت كوي | د كتاب
د نيكى حكم وركوي او خپل ځانونه درنه هيردې | حال دادے چه تاسو د الله كتاب لولئ -

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ وَاسْتَعِيْبُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ
نو آيا تاسو عقل نه لرئ ؟ | او مدد غواړئ | په صبر | او مونږ (سره) | او يقيناً هغه | ځانغاړدونده
آيا تاسو ته پوهيږئ ؟ پكاردى چه په صبر كولو او مونږ ادا كولو سره د الله نه مدد غواړئ | بېشكه چه مونږ گران

اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلَقُوْا رَبَّهُمْ
مگر | په عاجزي كوونكو نه | كوم چه يقين لري | چه هغوى | ملاقات كوونكى د | خپل رب سره
كار كې، مگر هغه چاته (اسان دى) چه د الله نه ويريدى، چه د كنى چه هغوى د خپل رب سره ملاوين ونكي دى -

وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۝ يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيۡ
او چه هغوى | د هغه طرفته | وركړيدونكى دى | اے بنى اسرائيلو ! | ياد كړئ | زما نعمت
او دوى به د هغه طرف ته وركړئ - اے د يعقوب اولاده ! زما هغه احسانات ياد كړئ

الَّتِيۡ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّىۡ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝
هغه چه | ما كړې دى | په تاسو | اودا چه ما | فضيلت دركړې دى | په ټولو عالمونو -
كوم چه ما په تاسو كړى دى | اودا چه ما تاسو ته په ټول اهل جهان باندې فضيلت دركړې دى

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلَ

او دو روزی که کسی را از کسی | بدل کسی | به شے غیز کیے | او نہ بہ شے قبولے
ادمان دھندورے (دعدایہ) نہ بیچ و ساتی | چہ ہیٹوک بہ بدل چاہیٹ پہ کار نہ رانی | او نہ بہ دچا سفارش

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۸﴾

دھند نہ | شے سفارش | او نہ | بہ اختہ شے | دھند نہ | رختہ معاوضہ | او نہ بہ دھندو شے مدد کو لے شے
دھند نہ شے | او نہ بہ دچا نہ شے معاوضہ اختہ شے | او نہ بہ دھندو مدد کو لے شے -

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

او کله چہ خلاصہ در کرد موثر تاسو | قوم دفرعون نہ | چہ در کولہ ہفوی تاسوتہ | سخت عذاب
او (یاد کری) کله چہ موثر تاسوتہ دفرعون د قوم نہ خلاصہ در کرد چہ تاسوتہ بہ تے سخت عذاب رسولو

يَذَبْحُونَ آبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

چہ ذبح کولہ بے | ستاسو خامن | او زندی بہ تے پرینو دلے | ستاسو بیٹے | او پہ دے کینے ستاسو
ستاسو خامن بہ تے ذبح کول | او ستاسو جینکئی بہ تے (دوینے توپ دپارہ) زندی سائلے - او پہ دے کینے

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۳۹﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ

ازمینیت و ستاسو رب د طرف نہ | دیر لوئے - | او کله چہ | دوشلو موثر | تاسو دپارہ | سمندر
ستاسو دپروہ د کارد طرف نہ دیر لوئے (زمینیت دو - او دھندوخت (یاد کری) چہ موثر تاسو دپارہ سمندر دوشلو

فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۰﴾ وَإِذْ

پس خلاصہ در کرد موثر تاسو | او موثر غرق کرد | قوم دفرعون | او تاسو | ورتہ کتل | او کله چہ
نو تاسو موثر کئی | او ستاسو پہ ورنہ موثر دفرعون قوم ددوب کرد - او بیا موثر موسیٰ نو

وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وعدہ و اختہ موثر | موسیٰ نہ | دخلوینتو شپو | بیا | جوہ کرد تاسو | شے (معبود) | دھند نہ پس
(دقورہ و رکود پال) دخلوینتو شپو وعدہ و کردہ نو تاسو دھند نہ پس (دسامہ وینا) شے (پہ خدا تے) دینو (دشان

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۱﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ

او تاسو | ظالمان وئی | بیا معاف کری موثر | تاسو | پس لہ دے نہ | چہ تاسو
تاسو پہ خیل خان بانہ ظلم و کرد - بیا موثر تاسو دے (لوئے جرم) نہ پس ہم معاف کری چہ تاسو

تَشْكُرُونَ ﴿۴۲﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ

شکر و کری - | او کله چہ موثر و کرد | موسیٰ نہ | کتاب | او فیصلہ کن قانون | چہ تاسو
شکر و باستی - | او (یاد کری) کله چہ موثر موسیٰ نہ کتاب او فیصلہ کن قانون و کرد - چہ تاسو ہمہ

تَهْتَدُونَ ﴿۴۳﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ

اے ماموسی - | او کله چہ دویل | موسیٰ | خیل قوم نہ | اے زما قومہ | بیشک تاسو | ظلم و کرد
اے ماموسی - | او (دھندوخت ہم یاد کری) کله چہ موسیٰ خیل قوم نہ دویل چہ اے زما قومہ! بیشک تاسو

أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعَجَلِ فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا

پہ خپل جان | پہ (معبود) نیو | دے خفی | پس توبہ وکری | دے خیل خالق پہ بارگاہ کئے | بیاقتل کری
پہ معبود جوہرولو پہ خپلو خانو بانو نوئے ظلم وکرو پس دے خیل خالق طرف تہ رجوع وکری | او خپل کسات

أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

خپل جانو | ہم دا غور دے | تاسو دے پاره | ستاسو دے خالق پہ نزد | بیا حق توبہ قبولہ کړه | ستاسو
د ورتی (چاچه شوک وکړه) چه تاسو دے پاره ستاسو دے پروردگار په نزد هم دا غور دے بیا الله ستاسو توبہ قبولہ کړه

إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۵۲ وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ

بیشک هم حق | نوئے توبہ قبولونک | نهایت رحم والا | او هر کله چه تاسو وویل | اے موسیٰ | مونږ به هرگز یقین نه کوو
بیشک چه حق معاف کوونک مهر بان دے | او (یاد کری) هر کله چه تاسو وویل اے موسیٰ | مونږ به هرگز په تا

لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّيْقَةُ وَأَنْتُمْ

ستا | ترخوچه و (نه) کورو | الله | بنکاره | پس و نیولی تاسو | تندار | او تاسو
ایمان نه راوړه | ترکو په الله په خپلو سترگو بنکاره و نه کور | نو تاسو بانو تندار راغی او تاسو ورته بنکاره کړل او

تَنْظُرُونَ ۝۵۳ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۵۴

کتل | بیا مونږ تاسو ژوندی کری | ستاسو د مرگ نه پس | چه تاسو | شکر وکړی
تاسو مړ شوی | بیا مونږ ستاسو د مرگ نه پس تاسو بیا ژوندی کری چه تاسو شکر وکړی -

وَوَهَبْنَا لَكُمْ الْغَنَاءَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ

اوس وکړو مونږ | په تاسو | د ورته | او نازل کړل مونږ | په تاسو | ترنجبین | او مهران
او مونږ په تاسو د اوس بخو سورس جوړ کړو | او په تاسو مونږ اوسلوی نازل کړل او د و موویل

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا

(چه) خوری | د پاکو خیرونو نه | کوم چه مونږ تاسو درکړل | او هغوی په مونږ ظلم و نه کړو | لیکن هغوی خپل
چه کوم پاک خیرونه مونږ تاسو درکړي حق هغه (په شوق سره) خو غا بیا هغوی زمونږ هیڅ نقصان و نه کړو | بلکه په

أَنفُسِهِمْ يَظْلِمُونَ ۝۵۵ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا

په خپلو جانو | ظلم کوو | او هر کله چه مو وویل | داخل شی | په دے کي کئے | بیا خوری | د دے نه
خپلو خانو نوئے زیات کړو | او هر کله چه مونږ وویل چه په دے کي کئے داخل شی | او د دے نه کوم خلای چه

حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ

کوم خلای چه غواړی تاسو | په فراخی سره | او داخل شی | په دروازه کئے | سجد کوونک | او وایی | توبه
غواړی ښه | د غورسې | او (د بهار) په دروازه کئے | سجد کوونک | داخل شی | او بخښنه غواړی (چه)

نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝۵۶ فَبَدَّلَ

مونږ په معاف کړو تاسو | ستاسو خطاگان | او زیاته به ورکړو بدله | نیکی کوونکو ته | پس بدله کړله
مونږ ستاسو خطاگان معاف کړو | او نیکانو ته به زیات اجر ورکړو | بیا ظالمانو هغه

مَنْ يَخْشِ اللَّهَ لَعَلَّ خِزْيًا لَهُ فَيُطْفِئَهُ اللَّهُ لَهُ ۝۵۷

کوم کس | خوږه | او (د بهار) په دروازه کئے | سجد کوونک | داخل شی | او بخښنه غواړی (چه)
مونږ ستاسو خطاگان معاف کړو | او نیکانو ته به زیات اجر ورکړو | بیا ظالمانو هغه

الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا

هغو ظالمانو | (د یوه بله کلمه | په ځای د هغه | څه چې ویل شوی دواړه هغوی ته | پس مونږ نازل کړو
یوځل شوی لفظ په بل لفظ بدل کړو | ادا استغفار نه شو | نوکه چې وایه کړه) | نو مونږ په ظلم کوونکو باند د

عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْرًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝۵۱

په هغو ظالمانو | عذاب د آسمان نه | په وجه د هغوی د نافرمانۍ
آسمان ته عذاب راوړلیدلو | ځکه چې هغوی نافرمانه شول | دو -

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

او کله چې | اوبه و غوښته | موسی | د خپل قوم د پاره | نو مونږ وویل | ووهه | په خپله هس | کاسه
(د یاد کړئ) کله چې موسی د خپل قوم د پاره اوبه و غوښته | نو مونږ ورته وویل چې دغه کتنه په خپله هس | ووهه

فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ

پس روانه شوه | د هغه نه | دولس | پیچنه | او پېژندلو | هر قوم | خپل د خپلو ماڼی
نو د هغه نه دولس پیچنه راوځته کیدلې | هر یو خپله خپل سیل جدا جدا وپېژندو -

كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۵۲

خورئ | او غښئ | د الله د رزق نه | اومه مگرځئ | په مزرکه کتنه | فساد کوونکي
او مونږ هم وکړو چې) | د الله د ورکړه شوی رزق نه خوځا غښئ | او په مزرکه کتنه فساد مه کوئ -

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ

او هر کله چې تاسو وویل | اے موسی! | مونږ به هر کنصبر نه کوو | په خوراک باند | هم د یو (قسم) | پس دعا وکړئ
او د یاد کړئ) کله چې تاسو وویل چې اے موسی! | مونږ هرگز د یو قسم په خوراک باند صبر نه شو کوئ | پس د خپل

لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

مونږ د پلا د خپل رب | چې پیدا کړی | زمونږ د پاره | کوم غېزونه چې راځو کوی | مزرکه | (لکه) ساس
د زمونږ د پاره دعا وکړه چې مونږ د پاره د مزرکه ته راځو کیدونکي غېزونه مثلاً

وَقَتَائِبَهَا وَفُومَهَا وَعَدْسَهَا وَبَصِيلَهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبِدُّونَ

او بادریک | او غنم | او مسوس | او پیاز | (موسی) وویل | ایا تاسو اختل غواړئ
بادریک | غنم | مسوس | او پیاز پیدا کړئ - (موسی) وویل | ایا تاسو د یو غورځیځ

الَّذِي هُوَ آدَنِي بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ

هغه | کوم چې محبوب د | په بدله د هغه کتنه | کوم چې غورځیځ | لاهي شئ | یو ښار ته | حله به وکړه تاسو د پاره
په بله کتنه یو معمولی غېز اختل غواړئ ؟ | پس لاهي شئ یو ښار ته داخل شئ | څه چې تاسو

فَاسَأَلْتُمُوهَ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ

کوم چې تاسو غواړئ | او داچې شو | په دوی باند | ذلت | او محنت | او هغو اتمه شول | په غضب کتنه
غصه کتنه به ملا د شئ | او هغوی باند ذلت او محنت پای منل کړه شول | او هغوی د الله د غضب

مَنْ اللَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 دَآئِلَهُ ۱۱ | به دے وچہ ہغوی | انکار کولو | دَآئِلَهُ دَآئِلُونُو | او قتلوں بہ دے
 مستحق شول | بہ دے وچہ ہغوی دَآئِلَهُ تَعَالٰی دَآئِلُونُو نہ انکار کئے وُو | او دوی بہ دے

التَّيْبِينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۱۲
 تَبِيَان | بہ ناحقہ | ۱۲ | بہ دے وچہ ہغوی نافرمانی وکری | او حد نہ بہ زیاتیدل -
 ناحقہ پیغبران و شول | او داپہ دے وچہ ہغوی بہ گناہ کولہ | اولہ حد نہ بہ و ستل

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ
 بیشکہ کو موخلاقہ | ایمان راورد | او ہغہ چہ یہودیان شول | اولہ صابیان شول | او صابیان شول
 بیشکہ کو خلق چہ مؤمنان دی | او ہغہ چہ یہودیان ، نصاریان او صابیان شول -

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 ہغہ چاہہ ایمان راورد بہ اللہ | او بہ ورخ دَآخِرَت | او عملے وکری | نیک | نو ہغوی پارہ | د ہغوی اجرہ
 ددوی نہ چہ کوم بہ اللہ تعالی او بہ ورخ دَآخِرَت ایمان راوردی | اونیک عمل وکری | نو د ہغوی د پارہ د ہغوی

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۱۳ وَإِذْ أَخَذْنَا
 د ہغوی د رب سرہ | او نہ بہ شہ ویرہ وی | بہ ہغوی | او نہ بہ ہغوی | غمزن وی | او ہکچہ وافتہ مو
 د رب سرہ اجر دے | او نہ بہ بہ ہغوی شہ ویرہ وی | او نہ بہ ہغوی غمزن وی | او یاد کری کلہ چہ مو

مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ۱۴ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 لکھ وعدہ تاسو | او اوچت کرو مونہ | تاسو د پاسہ | کوہ طوس | (چہ) و نیسی | کوم (ہدایت) چہ مو درک د تاسو
 تاسو وعدہ و خستہ | او ستاسو د پاسہ مو کوہ طوس اوچت کرو و درو لو (او حکم مو درک دے وچہ) کومہ ہدایت نامہ مونہ تاسو

بِقُوَّةٍ ۚ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مضبوطی سے | او یاد ساتی | خہ چہ پہ دیکھئے | چہ تاسو | پرہیز کاران چوہشی | بیا | تاسو مخہ راورد
 درک د ہغہ پہ لکھ و نیسی | او کوم (ہدایت) چہ بہ دیکھئے د ہغہ یاد ساتی چہ تاسو پرہیز کارہ چوہشی | بیا تاسو دکنہ پس

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ
 پس | لہ دے نہ | پس کہ پچرے وے | فضل | دَآئِلَهُ | بہ تاسو | او د ہغہ مہربانی | نوشوی بہ دوی
 مخہ و مکرخولو - | پس کہ پچرے دَآئِلَهُ تَعَالٰی فضل او مہربانی پہ تاسو نہ وے | نو تاسو بہ ضرور

مِنَ الْخَاسِرِينَ ۱۶ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ
 تاسو نقصان مونہ و نکو نہ - | او بیشکہ پوہہ بی تاسو | بہ ہغہ کسانو | چہ زیاتے وکری | لہ تاسو نہ
 نقصان مونہ دے وُو - | او یقیناً تاسو نہ د ہغو خلق و حال ہم معلوم شوے دے کو موچہ | تاسو نہ د خالی د وکر

فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۱۷ فَجَعَلْنَاهَا
 د سبت پہ بار کینے | پس و وئیل مونہ ہغوی تہ | چہ چوہشی | بیڑ و کمان | ذلیلہ | پس وکری مونہ د تہ
 (بہ حقہ دَآئِلَهُ دَآئِلُونُو) تہا و وکری نو مونہ دوی و وئیل چہ (خنی اس) ذلیل او خوار بیڑ و کمان چوہشی پس مونہ د تہ

تَكَلَّا لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَفَهَا وَ

عبرت | دهغوډپاره | چه هغه وخت (موجو) دو | او کوم چه وروستو راتلونکی وو | او
د دے زمانے ډپاره او دے نه پس راتلونکو خلقو ډپاره | د عبرت ذریعہ او د الله د عذاب نه ویریدونکو

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۖ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

نصیحت | د پرهیزگارانو ډپاره | اوکله چه د وئیل | موسیٰ | خپل قوم ته | چه بیشکه الله | حکم درکوي تاسو ته
ډپاره نصیحت جوړ کړو - اور یاد کړه | کله چه | موسیٰ خپل قوم ته وئیل چه الله تاسو ته حکم درکوي

أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۚ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُرُوءًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

چه ذبح کړی | یوه غوا | هغوی وئیل | آیاتہ مونږ پورے توره کړه | وئیل | زه ښه غواړم | د الله
چه یوه غوا ذبح کړی | هغوی وئیل آیاتہ مونږ پورے توره کړه (موسیٰ) وئیل | الله م | د د خبر

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۖ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

له دے نه چه زه شم | د جاهلانو نه | هغوی وئیل | د غوا کړه | مونږ ډپاره | د خپل رب نه
نه په ښه کړنه د ساق چه په ښه پوهه خلقونه شمیر شم - هغوی وئیل | زه دا به دی (ن) خپل رب ته ووايه چه مونږ ته

يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ ۖ لَا فَارِضٌ

چه بیان کړه | مونږ ته | څنگه ده هغه (غوا) وئیل | هغه | فرمائی | چه هغه | یوه غوا ده | نه بوجی
په واضح وواي چه دا غوا به څنگه وي (موسیٰ) وئیل | چه الله فرمائی | چه دا غوا به دا به دی چه نه بوجی دی

وَلَا يَكُرُّ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۖ قَالُوا ادْعُ

اونه خبره وړه | خوانه (ده) | په مینځ د کده | پس وکړی | هغه کوم چه درنه حکم کړی | هغوی وئیل | د غوا کړه
اونه وړه | د درمیان عمر بوی پس تاسو چه کوم حکم درکړه شوی په هغه عمل وکړی - هغوی وئیل چه خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

مونږ ډپاره | د خپل رب نه | چه بیان کړه | مونږ ته | چه ته د رڼک د هغه | وئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه
ووايه چه مونږ ته (دا هم) وښايي چه د هغه رڼک به څنگه وي؟ (موسیٰ) وئیل | چه الله فرمائی | چه دا یوه

بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ۖ قَالُوا ادْعُ

یوه غوا ده | زبیره | ښه زبیره | رڼک د دے | خوشحالوی | لیدونکی | هغوی وئیل | د غوا کړه
غوا ده | تکه زبیره | چه په کتو د خلقو زهرونه خوشحالیدی - هغوی وئیل | خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ

مونږ ډپاره | د خپل رب نه | چه بیان کړی | مونږ ته | چه د څه قسم د هغه | یقیناً | هغه غوا | مشتبه شوی ده
ووايه چه هغه مونږ ته صفا وواي چه هغه غوا به څنگه وي؟ بیشکه د هغه غوا په پرتله مونږ ډپاره کړان

عَلَيْنَا ۚ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

په مونږ | او بیشکه مونږ | که چرې وغواړی الله | لار موندونکی یو - | وئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه
شوی دی او که چرې الله وغواړی نو لار موندونکی به مونږ ته وکړه (موسیٰ) وئیل | الله فرمائی | چه هغه

بَقَرَةً لَا ذَكَوْنَ تَشِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَشْقَى الْحَرْثَ مُسَمَّةً

بوه غوا ده | جوق نه | چه اړدی | مژکه | اونه اوبه ورکوی | فصل ته | بالکل سالمه ده
بوه غوا ده | چه نه خو په رابوه کینه جوق شوی دی اونه فصل ته اوبه ورکوی | معیم سالمه

لَأَشْيَةٍ فِيهَا قَالُوا الْكُنْ حَتَّى بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا

نشته د (هېڅ) داغ | په هغه کینه هغوی وویل | اوس | تا راوړه | سسه خبره | پس هغوی هغه ذبح کړله
اوبه داغه به وی هغوی وویل چه اوس تاسو ټپک خبره وکړه . نو هغوی هغه غوا ذبح کړله

وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا قَادَرْتُمْ فِيهَا

او ټولو دوی څه نه زده | چه داسه | نه کړه | اوهغه وخت چه وژلو تاسو | یوسه | نو تاسو جگړه وکړه | په هغه کینه
اگر چه هغوی داسه | کولو ته تیار نه وو . او (یاد کړئ) کله چه تاسو یوسه وژلو او په یوبل باند موالزام وکولو

وَاللَّهُ مَخْرَجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا اضْرِبُوهَا

او الله | ښکاره کونکې وو | کوم چه تاسو پټولو | بیا مونږ وویل | ووهئ دا (مقتول)
او الله پاک څرگندولو کوم څیز چه تاسو پټولو . نو مونږ حکم ورکړه چه دا (مقتول) د ذبح شو

بِبَعْضِهَا ۝ كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

د (ذبح) په یوه حصه | دغه شان | ژوندی کوی الله | مری | ادبائی تاسو | خپله مخه | چه تاسو
خوا په یوه پوهئ ووهئ | الله تعالی دغه شان مری ژوندی کوی او تاسو ته د خپلو قدرتونو نښه بڼه چه تاسو

تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

په هغه شئ | بیا سخت شول | ستاسو زړونه | پس | د دے نه | نو هغه | په شان د کانډی
د عقل نه کار واخلي . بیا د دے واقع نه پس (هم) ستاسو زړونه سخت شول نو دا زړه نه د (سخت) کي لکه کانډی

أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً ۝ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ

یا د هغه نه هم زیات سخت | او په کانډی کینه خرغه داسه م | دی | چه رابهیږی | د هغه نه | ول
یا د کانډی نه هم زیات سخت دی او بېشکه په کانډی کینه (داسه کانډی م) دی چه د هغه نه د اوبو لوی لوی ول رابهیږی

وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

او په هغه کینه (هغه م) | چه وچوی | پس راوړئ | د هغه نه اوبه | او په هغه کینه خونه | هغه م
او په هغه کینه یقیناً داسه کانډی هم دی چه چوی او د هغه نه اوبه بهر ته راوړئ | او (هغه داسه هم دی چه د

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۝ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أَفَتَطْمَعُونَ

چه راوړغړی | د الله د ویرې نه | اونه د الله | بې خبره | د هغه نه کوم چه تاسو کوئ | ایانا تاسو امید کوئ
الله د ویرې نه ښکته راوړغړی . او (یاد ساتئ) چه الله تعالی ستاسو د عملونو نه غافل نه د (مسلمانانو) ایانو

أَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ

چه هغوی به ایما راوړئ | ستاسو وینا | او بېشکه | یوه دے | د هغوی نه | چه اوریږي به | کلام
هم تاسو امید کو چه دا (اهل کتاب) به ستاسو خبره ومني حال دا چه په دوی کینه پوتلے د (وچه د الله کلام به اوریږي)

[illegible][illegible]

بعضہم إلی بعض قالوا احذوا نومکم
 نووائی | ایہ خبر دوسری تاسودوق | دھنہ غہ چہ پراستلی | اللہ | پہ تاسو ایند
 نووائی | چہ ایہ تاسو مسلمانو تہ ہنہ خبرے نبیائی کوئے چہ اللہ تاسو تہ سکارہ کری

په متاسو ډگري د تاسو سره په هغه | په نزد د رب ستاسو | پس ايا تاسو نه پوهيږئ ؟ | ايا هغوی نه پوهيږي |
 په متاسو ډگري په کلب پرته تاسو سره چېرې کوي ؟ ايا تاسو د عقل نه کار نه اخلي | ايا هغوی ته معلوم نه دي |

ان الله يعلم ما يسرون وما يعلنون ﴿١٠﴾

موتہ چہ دروغو دارمانو نہ سوا کتاب اللہ علم نشہ او هغوی صرف گمانو نہ چلوی ۔

خوابی دے | ہفتہ چاہے حال چہ اولیٰ پہ خپلو لاسوئو کتاب و لیکي | بیا وائی | چہ دا کتاب

۱۰۰

دِيهِم وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا

تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ۖ قُلْ أَتَّخِذُكُمْ عِندَ

منزل ۱

فَلَمَّا
عَمِدُوا
لَا تَقْلَمُونَ
فَأُولَئِكَ
وَعِبِلُوا
وَأَذْخُرْ
وَبِالْوَالِدَيْنِ
لِلنَّاسِ
قَلِيلًا
دِمَاءُكُمْ
وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا

عہدہ | چہ ہیثم کلمہ یہ خلاف نہ کوئی | اللہ | دے چیل وعدے | یا دایمی | یہ اللہ باند | ہفتہ چہ
خستہ دہ | چہ اللہ تعالیٰ یہ دے چیل وعدے خلاف نہ کوئی | یا تاسو (م داسے) اللہ سرہ ہفتہ خبرے تری

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

تاسو پر نہ پوہیدری | دلے نہ | چاہہ و کرہ | رخنہ گناہ | او رکیز کرد | ہفتہ | دے ہفتہ گناہ
کوئے چہ تاسو معلوم نہ کی۔ البتہ چاہہ خہ بدی و کرہ | اوہفتہ دے ہفتہ گناہونو دے ہر طرف نہ رکیز کرد

قَاُولِيكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

پس ہغوی کی | اوسید و نیکی ددورخ | (چہ) ہغوی بہ ہفتہ کئے | ہمیشہ دی | اوہفتہ خلق | چہ ایمان داری
تو ہم داسے خلق دوزخیان دی | او ہغوی بہ پہ دے کئے ہمیشہ دی۔ اوہفتہ خلق چہ ایمان دے راوی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

وعلوئے و کرل | نیک | ہفتہ خلق دی | جنتیان | (چہ) ہغوی بہ پہ ہفتہ کئے | ہمیشہ دی۔
او نیک عملونہ نے و کرل | ہفتہ خلق جنتیان دی | اوہغوی بہ ہمیشہ پہ دے کئے دی۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

اوہفتہ | چہ واخستہ مونہ | کلکہ وعدہ | بنی اسرائیلونہ | چہ عبادت بہ نہ کوئی | مکر صرف | دے اللہ
(او زیاد ساتی) کلہ چہ مونہ دے بنی اسرائیلونہ کلکہ وعدہ واخستہ چہ دے اللہ تعالیٰ نہ سوا دے تور چہ عبادت مہ کوئی

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا

او مور پلا سرہ بہ | بنیکرہ کوئی | او خیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو سرہ | او دایمی
او دے مور پلا سرہ خیک کوئی | او دے خیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو سرہ (یہ ہونیک کوئی) او خلق سرہ

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا

خلقتوئے | بے خبرے | او ددروئی | مونہ | او ور کوئی | زکوۃ | بیا واؤریدی تاسو مگر
پہ خورہ خلہ خبرے کوئی | او مونہ ادا کوئی | او زکوۃ ور کوئی | بیا دیو خوکسانو سوا تاسو

فَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ

لیلہ | لہ تاسونہ | او تاسویٹی | مخ کرخوونکی | اوہفتہ خت چہ واخستہ مونہ | کلکہ وعدہ | تاسو | چہ متویبی
تول (دے و عتہ نہ) واؤریدی او تاسو مخ کرخوونکی یٹی۔ او زیاد کوئی کلکہ چہ مونہ تاسونہ وعدہ | خستہ دہ چہ پہ خیل

دِمَآءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ

وینہ دیو بیل | او مہ و باسی | قوم خیل | دے کوور و نو خیلونہ | بیا | تاسو اقرار و کرد
مینہ کئے وینہ متویبی | او مہ خیل خیلوان دے کوور کلی نہ شہری | بیا تاسو دے لوظ کلک اقرار کئے و د

وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ

او تاسو گواہ یٹی | بیا | تاسو ہفتہ دلہ یٹی | چہ ورنی | خیل خلق | او بہرہ و باسی
او تاسو دے گواہی ہم ور کوئی۔ او بیا تاسو ہفتہ خلق یٹی چہ خیل خیلوان ورنی | او پوئے دے ہغوی

فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن ديارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْآثِمِ وَالْعُدُوَانِ

یوگے | دخیل قوم نہ | ددوی دکورونہ | مدد کوئی | ددوی خلاف | پہ گناہ سرہ | او ظلم سرہ
د کورونہ نہ ویاسی | او د هغوی خلاف پہ گناہ اوزیاتی کونکے دیوبل امداد کوئی

وَإِنْ يَأْتُوكُمُ اسْرٰی تَفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

او کہ راشی تاسوتہ | قیدیان | (نو) فدیہ ور کوئی پہ بدل د هغوی کہے | او مال دا کچھ حرام | پہ تاسو بانی
او کہ هغه خلق قیدیان شی او تاسوتہ راشی نو د هغوی د خلاصی د پارہ فدیہ ور کوئی حال دا کچھ هغوی دکورونہ

إِخْرَاجُهُمْ أَنتُمْ مِّنْهُمْ يَبْعِضُ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ

وینکل ددوی | نو آیا تاسومنی | هغه (حکم) | د کتاب | او انکار کوئی | د هغه
نہ ویستل د سرہ پہ تاسو حرام وو، آیا تاسو د الله د کتاب هغه منی | او د حنوتہ انکار کوئی

فَاجْرَاءُ مَّنْ يَّفْعَلُ ذَلِكَ مِّنْكُمْ الْآخِرٰی فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

پس خہ سزا دے | د هغه چہ وکری | داسے | لہ تاسونہ | سوا د رسوائی نہ | د دنیا پہ ژوند کہے
پس پہ تاسو کہے چہ کوم سرہ داسے وکری د هغه سزا د دنیا پہ ژوند کہے د ذلت اور سوائی نہ سوا نو شرکیہ شی

وَبَوْمِ الْقِيَمَةِ يَرْدُّونَ اِلٰی اَسَدِّ الْعَذَابِ وَمَا لِلّٰهِ بِغَافِلٍ عَمَّا

او پہ ورخ د قیامت | بہ واپس لے شی | دیر سخت عذاب کہے | او نہ دے الله بے خبرہ | د هغه
او د قیامت پہ ورخ بہ داسے خلق پہ دیر سخت عذاب کہے اچولے شی او خدا نے پاک ستاسو د علونہ نہ

تَعْمَلُونَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ اشْتَرَوْا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

چہ تاسو نے کوئی | دا | هغه (خلق) دی | چاچہ داخستلو | ژوند | د دنیا | بہ بدلہ د آخرت کہے
بے خبرہ نہ دے - دا هغه خلق دی کومو چہ د آخرت پہ بدل کہے د دنیا ریو شو ورخے ژوندون غورہ کرے

فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰی

پس نہ بہ شی سپکو لے | لہ دوی نہ | عذاب | او نہ بہ دوی تہ مدد ور کو لے شی | او بیشک مونہ ور کو لے | موسیٰ تہ
پس ددوی پہ عذاب کہے بہ کہے نہ شی کو لے او نہ بہ لے هیئت قسم امداد کیکتا شی | او مونہ موسیٰ لہ کتاب

الْكِتٰبِ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۝ وَاتَيْنَا عِيسٰی ابْنَ مَرْيَمَ

کتاب | او پرلہ پے راویبرل مونہ | درد ستود دے نہ | پیغمبران | او ور کہے مونہ | عیسیٰ خہ د مریم تہ
ور کو لے او د هغه تہ پس مونہ پیغمبران پرلہ پے راویبرل | او حضرت عیسیٰ خوتے د مریم لہ مونہ کار او خیر گند

الْبَيْتِ وَابَدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفْكَمًا جَاءَكُمْ رَسُوْلٌ

بنکارہ معجزے | او تو ور کو لے مونہ هغه تہ | پہ روح القدس سرہ | آیا هجّل (چہ) | لایہ دہو تاسوتہ | یو پیغمبر
معجزے ور کہے او د روح القدس (جبرائیل) پہ ذریعہ مود هغه مدد وکری (داسا سوغات شو دچہ) کلہم تاسوتہ یو پیغمبر ستاسو

بِمَا لَا تَهْوٰی اَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

هغه حکم | چہ نہ لے خونوی | نفسونہ ستاسو | نو تاسو غرور کو لے | پس بوہ دلہ | تاسو دروغ نہ کہلہ | او بوہ دلہ
د مریت خلاف هغه حکم راؤ و داغلو نو تاسو سرکش وکری | یا خہ پیغمبران تاسو د غوثن کہلہ | او خہ تاسو

تَقْتُلُونَ ﴿۸۷﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

موقتلوله | او هغوی وائی | ز صونیه زه نه | په پرده کې دې | نه | بیکه | لعنت کې دې په دې | الله | د دوی د کفر په وجه | و وژل او | (هغو) وائی چه زموږ په زه نه | نو باند پرده پټه ده | بیکه | الله | د دوی د کفر په وجه | په دوی لعنت کې دې

فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ

پس لږ | ایمان راوې دوی | او هر کله چه | راغ دوی ته | کتاب | د الله د طرف نه | نو یو یر لیکسان په کې ایمان راوې | او هر کله چه دوی ته د الله تعالی د طرف نه | هغه کتاب راغلو چه د

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۚ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ

تصدیق کوونکې | د هغه څه په | دوی سره ده | او د دوی د دے نه وړاندې | چه کامیای لے غوښتله | هغه (کتابونه) تصدیق کوی کوم چه دوی سره موجود دی او (د کوم په امید چه) د خلقو د دے (د نزول) نه وړاندې

عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

په کفارو باند | پس هر کله چه | راغ دوی ته | هغه چه پیژندلود دوی | نو د هغه نه لے انکار وکړد | د کافرانو په مقابل کې د فتح د دعا کانه غوښتل | پس هر کله چه دوی ته هغه (هدایت) راوړسید کوم چه د دوی پیژندلو د هغه

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۸۹﴾ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

پس لعنت د الله دے | په کافرانو باند | بد دے هغه څیز | چه خرڅ کول هغوی د کوم په بدل کې | خپل ځانونه | نه لے انکار وکړو | نو په داسے انکار کوونکو باند تل د خدا لعنت وربځي | دیر بد دے هغه څیز چه دوی پر دے خپل ځانونه خرڅ کړي

أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ

چه انکار کوی | د هغه | چه نازل کړد | الله | په سبب حسد کولو | چه نازلوی | الله | خپل رحمت | په چا باند | (او هغه) دا چه د خدا د کتاب نه د بغض په وجه انکار کوی چه (ولے) خدا لے پاک خپل فضل په هغه چا کوی څوک چه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ فَبَاءُوا بَغْضَیْ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

چه غواړی | له خپلو بندگانو نه | پس اخته شول د دوی | په غضب د پاسه د بدل غضب | او کافرانو د پاره | عذاب دے | په خپلو بندگانو کې د هغه غوښ وی پس دوی په لاند باند غضب کې اخته شول | او کافرانو د پاره د ذلت عذاب

مُهِينٌ ﴿۹۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ

د ذلت | او هر کله چه وویل شي | دوی | چه ایمان راوړئ | په هغه | چه نازل کړل الله | (نو) وائی | مونږ غوښو | مقرر دے | او هر کله چه دوی ته وویل شي چه کوم څه الله نازل کړی دی په هغه ایمان راوړئ | نو وائی کوم چه په مونږ نازل

بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ

هغه | چه نازل شوی دی | په مونږ | او انکار کوی دوی | د هغه نه | کوم چه د هغه نه سیوا دی | حال دا چه هغه (قران) حق دے | کوښول په هغه خو به ایمان راوړئ | او دې نه سوا چه هغه دی | د هغه نه انکار کوو | حال دا دے چه دا (قران) رښتونی دے

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ

تصدیق کوی | د هغه څه | چه د دوی سره | (دواړه) پس ولے | وژل تاسو | نبیان | د الله | د دے نه وړاندې | او کوم چه (په ځوانه اسمانی علم) د دوی د هغه تصدیق کوی (دوی) تپوس وکړی | د هغه نه وړاندې تاسو نبیان ولے وژل کړه

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْصِرَ وَاللَّهُ بِصِيرِكُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

د عذاب نه | چه (او بد) عمرو کرکشی | او الله | موری | کوم چه دوی کوی | دوايه | کوم چه دوی
نوهم د عذاب نه نه شی خلاصیدے او الله تعالی د دوی کارونه دیرینه وینی کوکے (لے نبی! ته) ووايه چه

عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

دنبین | د جبرائیل | بیشکه چه هم هغه | نازل کرے (قران) | ستا په زبانه | به حکم د خدا
هر څوک د جبرائیل د نبین دے (وی دی) بیشکه هغه د الله تعالی په حکم سره ستا په زبانه د کتاب نازل کرے د

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

چه تصدیق کوی | د هغه (کتابونو) | چه د دے نه وړاندې وړ | او هدایت | او زیرے دے | مؤمنانو د پاره
چه د هغه کتابونو کوم چه د دے نه وړاندې وړ تصدیق کوی | او د ایمان والو د پاره هدایت او زیرے دے

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ

څوک چه وی | دنبین | د الله | او د هغه د فرشتو | او د هغه د رسولانو | او د جبرائیل | او میکائیل
څوک چه د الله او د هغه د فرشتو او د هغه د رسولانو او د جبرائیل او میکائیل دنبین وی

فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ

پس بیشکه الله | دنبین دے | د کافرانو - | او مونږ نازل کړی دی | ستا طرف ته | آیتونه
نو یقیناً الله تعالی هم د داسے کافرانو د دنبین دے - او (لے پیغمبره!) مونږ په تابانې څرګند حکومت نازل

بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَكَلَّمَا عَاهَدُوا

ښکاره | او نه کوی انکار | د دے | مکر | بد کاران - | آیا هر ځله چه | وکړله دوی
کړی دی | او د فاسقانو نه سوا بل څوک د دے نه انکار نه کوی - آیا (د اړینیا نه دی چه) کله هم دوی څه

عَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِأَلٍ أَكْثَرُ هُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

څه وعده | نو د غورځولو هغه | یو دے دے | له دوی نه | بلکه | اکثر د دوی نه | ایمان نه لری
لوی نامه وکړه نو هغه د دوی نه یو دے دے شاته و غورځوله؟ بلکه اکثر د دوی نه ایمان نه راوړی -

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا

او هر کله چه | راغے دوی ته | یو رسول | د الله د طرف نه | (چه) تصدیق کوونکې د هغه څه
او هر کله چه دوی ته د الله تعالی د طرف نه یو پیغمبر راغلو چه د هغه کتابونو کوم چه د وړاندې نه د دوی

مَعَهُمْ تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۖ كَتَبَ اللَّهُ

چه دوی سره دے | نو د غورځولو | یو دے دے | د هغو خلقونو | کومو ته چه ورکړے شول د کتاب | د الله کتاب
سره و تصدیق کوی نو د دے اهل کتابو نه یو ټولی د الله کتاب داسے شاته و غورځولو

وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ لَكَاظِمًا ۖ وَأَنفُسُهُمْ يَلْمِزُهُمْ

دروستو | د ښاګانو خپلونه | لکه چه دوی | نه پوهیږی - | او پیر دوی وکړه دوی | د هغه څه نه پوهیږی
لکه چه دوی هېڅ د سره د دے پېژندو (د دوی هغه لادو) په بیان شول کوم چه

لَكَاظِمًا ۖ وَأَنفُسُهُمْ يَلْمِزُهُمْ لَمَّا بَدَأُوا

الشَّيْطَانِ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ

شیطانوں پر بادشاہی تسلیم ہے | اوکفر نہ ہو کرے سلیمان | لیکن (م) شیطانوں کو

کَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفر کرے وہ | بتا دے وہی | خلقوتہ | جادو | اوشہ چہ نازل شوے وہ | پہ دوو قریبتو | بہ بابل کہنے

ہاروت و ماروت (ناپوہ او سادہ) خلقوتہ یہ نے جادو بنودلو | اوپہ ہنے پے روان شول | پہ دوو قریبتو ہاروت اوماروت

ہاروت | اد ماروت یابی | اودوی بہ نہ بنودلو | ہیٹ یوکس تہ | ترے چہ وئیل بہ دگی | چہ مونہو

باند پہ بابل (نبار) کہنے نازل شوے وواو ہغوی دواو بہ ترے چہا تہ تعلیم نہ ورکولو چہ اول بہ نے ورتہ وئیل

فِتْنَةً فَلَا تَكْفُرُ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

ازمہبت (نبار) | پس مد کافر کی | پس دوی بہ زده کولو | دے دواو نہ | ہغہ (م) چہ جدائی بہ راوستلہ دوکے ہنے

بَيْنَ امْرَأَةٍ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا يَذَنُ

پہ میخہ | دسری | اود ہغہ | اودوی نہ و | ضرر رسوئی | پہ سرہ | ہیٹ کس تہ | بغیر | حکم

کو مو بہ ذبیعہ چہ بہ نے و خاوند او تہ تر صیغہ جدائی راوستلہ | اودوی | اللہ | حکم نہ بغیر ہیچا تہ ہم ضرر نہ شو

اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ

د اللہ نہ | اودوی بہ زده کولو | ہغہ | ضرر بہ رسو دوی | اوقائدہ بہ نہ رسو دوی | او بیشک دوی پوہ و | چہ چا

اَشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا

واختوہغہ (جادو) | نشہ | ہغہ | پارہ | پہ آخرت کہنے | خہ حصہ | او دیرین دے | ہغہ قیر

شَرَاوِيهَ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۱۲ وَلَوْ اَنْهَضَهُمْ

دکوم بہ بد کہنے | خور کر دے | خیل خانو نہ | کاش | | چہ دوی پوہید لے | او کہ چرے دوی | ایمان راوے دے

وَاتَّقُوا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝۱۳

او پرہیز کارنے کہنے | انو ثواب | لہ طرفہ | خدا نے نہ | دیر غور و | کاش | | چہ دوی پوہید لے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا

اے مؤمنانو! | مہ وایی | "راعنا" | او وایی | انظرنا | او نہ و | او وایی | کاش | | اے مسلمانو! | تا سوہیچے | راعنا | لفظ مہ وایی | او (دے یہ خائے) | انظرنا وایی | او غبرے تہ نہ غور وایی

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

او کا فرانو دپارہ | عذاب دے | درد ناک | نہ غواہی | ہفتہ (خلق) | کوم چہ کا فران دی | ذ اہل کتابو نہ
او کا فرانو دپارہ | درد ناک | عذاب مقرر دے۔ نہ ذ اہل کتابو نہ ہفتہ خلق کوم چہ کفر اختیار کرو دا خبرہ خوبوی اونہ

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ

اولا مشوکان | چه نازل کرے شی | پہ تاسو باندی | خہ بنہ خبرہ | ستاسو درب د طرف نہ
مشکان چہ ستاسو درب د طرف نہ | پہ تاسو باندی | خہ خیر نازل شی .

وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ (١٠٥)

او اللہ | خاص کوی | پہ خپل رحمت سرہ | چالہ چہ وغواہی | او اللہ | خاوند دلوئے فضل دے ۔
 او اللہ | خیل رحمتونہ خاص ہفہ چالہ وکری چہ چالہ رضاشی | او اللہ دلوئے فضل خاوند دے ۔

اَوْ خَدَّائِے چیل رحیمونہ خاص ہچہ چالہ ورتوی چہ چالہ (خاصی) اَوْ اللہ دے کس نام دے

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا

کوم چه منسوڅ کړو مونږ | خدایت | یا هغه هیر کړو | نرمونږ راوړو | د هغه ته ښه | یا په شان د هغه

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ عِلْمًا يَنْفَعُنِيْ، كُلَّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ اَلَمْ تَعْلَمْ

اَلَمْ تَعْلَمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠﴾

ایاتاً معلومه نه ده چه الله تعالی په هر څیز باند قدرت لری۔

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

چہ دَاسمانو او دَرمک بادشاہت ہم دَانلہ دَپارہ دے۔ او دَانلہ تَعَالٰی نہ سوا ستاسونہ فوک

مِنْ وَّرِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٤﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

دوست کید شي او نه څوک مددگار - ايا تاسو غواړي | چه سوال وڼړي | د څپل رسول نه هغه سوال

سُيِّلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

سوال شو و در موسیٰ نه | له دے نه وړاند | اوڅوک چه | بدل کېږي | کف په ایمان | په ایمان کېږي څنگه چه د دے نه وړاند موسیٰ نه شوی وو۔ او چا چه کف په ایمان بدل کېږي

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

نو ہفتہ گمراہ شو | دنیغ لارے نہ | غواری | اکثر خلق | ذاہل کتاب نہ
 اکثر اہل کتاب دخیل ذاتی حسد پہ وجہ |

مَنْ يَعْدِ اِيْمَانَكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِ

مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْقُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ

پس له هغه نه | چه واضح شو | په دوی باندې حق | پس معاف کړئ | او مخ واهوئ | تر هغه پورې | راډوئ

اللَّهُ يَأْمُرُ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

الله | خپل حکم | بېشکه الله | په هر شیز باندې | قادر دے - | او وږوئ | مرنه

وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ

او وړکوئ | زکوٰۃ | او هغه څه چې | وړاندې لېږئ | د خپلو ځانودنډ پاره | د نیکۍ نه | بیا به مومنی تاسو

عِنْدَ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۱ وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ

د الله سره | بېشکه | الله | هغه څه چې | تاسو کوئ | کوږی وینئ - | او دوی وویل | هیڅ کله به داخل نشی

الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا

جنت ته | سوا هغه نه چې وی | یهودی یا نصاری | دا د دوی باندې ارزښت لري | اوایه | راډوئ

بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۲ بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

خپل دلیل | که چیرې یې تاسو | رښتونی ؟ | (نه) بلکه | چاچې ټیټ کړو | خپل مخ | الله ته

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

او هغه نیکو کونکي وی | نو د هغه د پاره | امر د هغه د | د هغه د رب سره | او نه به وی ځه ویره | په هغوی

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۳ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ

او نه به هغوی | غمزن وی | او وائی | یهود چې | نه دی نصاری (عیسایان) | په څه لاس

وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ

او وائی | نصاری | نه دی | یهود | په څه لاس | او هغوی (قول) لوی

الْكِتَابَ ۖ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ

کتاب | دغه شان | وائی | هغه خلق | چه علم نه لري | په شان د خبر د هغوی | پس الله به فیصله وکړي

کتابونه لوی - دغه شان خبره هغه خلق هم کوی کوم چه نه پوهیږي (یعنی مشرکان) نو د قیامت به ورته به

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

دَدوی پہ مینے کہنے پہ درج ذیامت | پہ کومہ خبرہ کہنے | پہ ہغوی اختلاف کولو | او شوک د | زیات ظالم
اللہ تعالیٰ د دوی د اختلافاتو پہ حقلہ | پہ خیلہ فیصلہ کوی ۔ او د ہغہ چانہ لوئے ظالم بل

مَنْ مَنَعَ مَسِيحَدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكِّرَ فِيهَا اسْمَهُ وَسَعَى

د ہغہ نہ | پہ منع کوی | د اللہ د جہاتونہ | پہ ذکر کہے شی پہ ہغہ کہنے | د ہغہ نوم | او کوشش و کوی
شو کہ کیوں شی | پہ جہاتونہ د دے خبرہ نہ بندوی | پہ ہغہ کہنے د اللہ نوم داختے شی | او د ہغہ د

فِي خُرَابِهِمْ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ

د ہغہ پہ ورا نو کہنے | د دے خلقو حق نہ کہے | پہ داخل شی ہغہ (جاتون) کہنے | مکر و برید و نکی
شاہ و لو کوشش کوی، ہغہ خلقو د پارہ خومنا سب دو پہ دے جہاتونہ پہ دیرہ دیرہ درتوتے (یاد ساتی)

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ

د ہغوی د پارہ | پہ دنیا کہنے | رسوائی دے | او ہم ہغوی د پارہ | پہ آخرت کہنے | عذاب
ہغوی د پارہ پہ دنیا کہنے | خواری اورسوائی دے | او پہ آخرت کہنے | دیز لوئے عذاب مقرر

عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ

دیز لوئے | او ہم د اللہ دے | مشرق | او مغرب | پس ہر طرف تہ | پہ منہ کوی | ہم ہغہ خائے کہنے د
دے ۔ او مشرق دے کہ مغرب قول ایخونہ د اللہ دی نو پہ کوم ایخ تہ منہ و گدھوئی ہغہ ایخ تہ

وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

منہ د اللہ | بیشک اللہ | خاوند و فراخی | او دانا دے | او ہغوی وائی | جوہ کہے د اللہ | ہوئے
خدائے شتہ | اللہ د وسعتو خاوند دے او شتہ پوہہ دے ۔ او یہود او نصاریٰ وائی | پہ خدائے پاک ہوئے لری

سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ

ہغہ خوپاک دے | بلکہ | د ہغہ دی | کوم پہ | پہ آسمانوں | او زمکہ کہنے دی | قول | د ہغہ
(حال دا کہہ) ہغہ (د دے خبرونہ) پاک دے بلکہ غہ پہ پہ آسمانوں او زمکہ کہنے دی | ہم د ہغہ دے | قول د ہغہ

قَتِيلُونَ ﴿۱۱۶﴾ يَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

فرمانبرداری | پیدا کوونکے | د آسمانوں | او زمکہ دے | ادھر کہہ پہ ہغہ ارادہ و کوی | دیوکار
حکم منونکی دی، اللہ د آسمانوں او د زمکہ پیدا کوونکے دے | او ہغہ پہ دیوکار فیصلہ و کوی

فَأَمَّا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

نو بیشک پہ وائی | ہغہ تہ | پہ شہ | نو ہغہ شی | ادوائی | ہغہ (خلق) | کوم پہ نہ پوہیزی
نووائی پہ شہ " نو ہغہ کار (خوٹا) و شی | او تاپوہہ خلق وائی | پہ اللہ تعالیٰ مونبر سرہ پہ

لَوْلَا يَكْلَمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ

وے خبرہ نہ کوی مونبر سرہ اللہ | یا وے نہ راخی مونبر تہ | (خہ) نغینہ | دغہ شان | وئیلی دے
خیلہ وے خبرہ نہ کوی یا وے مونبر تہ (ستا و من اکت) نغینہ نہ رالیوی؟ دغہ دے | ہغوی نہ ورا نہ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَثَلُ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ

هغه خلقو | چه ددوی نه وپانډو | پر شان ددوی دوشیلو | یو شان دی | د هغوی زېږونه | بېشکه
خلقوهم | ددوی به شان خبره کړې ده | ددوی او د هغوی زېږونه (په کفر کېږي) پورې تړلی دی. مونږ

بَيِّنَاتٍ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۸﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

بیان کړی دموذېبه | نځینه | دپاره د هغه قوم | چه یقین کوی | بېشکه مونږ را لیږلې ته | په رښتیني دین سره
یقین لرو نو ته نځینه نښان په ښه شان نڅرګند کړی دی. (دے نی ۱) بېشکه مونږ ته به رښتیني دین سره

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿۱۹﴾

زېږه ورکوونکې | او د ښورونکې | او پیوس به نه شي کولې تانه | د دوزخیانو په حقله
زیږه ورکوونکې او وېره ورکوونکې جوړ کړې لېږلې یې او تانه به د دوزخیانو په حقله هېڅ تېوس پوښتنه نه شي کیدای.

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ

او هېڅ به راضي نه شي له تانه | یهودیان | او نه | نصاری | تردے چه | ته پیروی ونه کړې
او یهود او نصاری تانه هېڅ کله نه رضا کړي ترڅو چه ته ددوی په مذهب

مِلَّتَهُمْ قُلْ إِن هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ

د هغوی د دین | ددایه | بېشکه چه هدایت | هم دالله | اصل هدایت دے | او که چرې پیروی وکړه
روان نه شي، ته ورته ددایه چه الله ماته کومه لار ښودلې ده هم هغه سمه لار ده | او که د دے کامل علم

أَهْوَأَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ

د هغوی آرزوګانو | پس د هغه نه | چه راغلې تاته | علم | نونه به وی تا دپاره
نه پس هم ته ددوی په خواهاشاتو پس روان شوے، نو د خدای نه د بچ ساتلو د

مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۲۰﴾ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَتْلُونَهُ

الله سره | څوک دوست | او نه څوک مددګار (هغه خلق) چاته چه | ورکړو مونږ | کتاب | چه هغوی د ددوی
پاره به هېڅوک ستادوست یا مددګار پیدا نه شي. چاته چه مونږ کتاب (تورن) ورکړے دے هغوی داداے

حَقَّ تِلَاوَتِهِمْ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

په حق | تلاوت دکره | هم هغه خلق | ایمان راوړی | په هغه باند | او څوک چه | د هغه نه انکار کوی
لوی لکه څنګه چه د ددو ستلو حق دے. هغوی په دے کتاب (قران) هم ایمان راوړي او څوک چه د دے نه انکار کوی

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۲۱﴾ يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓئِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِي

پس هغه خلق دی | زیان کاران | اے بنی اسرائیلو! | یاد کړئ | زما نښتونه | هغه چه
هغوی یوانے خپل تاوان کوی. اے د یعقوب (علیه السلام) اولاده! | زما هغه نښتونه را یاد کړئ کوم چه ما

اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۲﴾ وَاتَّقُوا

کوی دوما | به تاسو باند | اودا چه فضیلت درکړه ووما تاسو | په جهانو باند | او ویریدئ
په تاسو کوی وو، اودا چه ما تاسوله په قول جهان والو باند فضیلت درکړه | او د هغوی

يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ
 دھنڈو نہ | چہ پہ کار بہ رائے شی | یو کس دے دل کس | پہ ہیٹ خیر کئے | او قبول پہ نہ شی | دھنڈ نہ | خہ بدل
 نہ دو پر بری | چہ یو بندہ پہ دے دل بندہ ہیٹ پہ کار نہ راخی ۔ او نہ پہ دھنڈ نہ خہ بدلہ قبولے شی

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۱۳۷﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 او نفع بہ ورنہ کبریٰ ہفتہ | سفارش | اونہ پہ دھنوی مدد و کرے شی ۔ | او ہر کہ پہ و آزمائیلو | ابراہیم
 او نہ پہ ہفتہ نہ سفارش فائدہ رسوے شی اونہ پہ دھنوی ہیٹ قسم امدا کیگی شی ۔ اور یاد کرے | ہر کہ پہ کا ابراہیم
 رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ط قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
 رب خیل | پہ شو خبر و سرہ | پس پورہ کرے دہ ہفتہ | نو فرمائیل | بیشک زہ | بہ جوہ کرم تا | دے تو لو خلقو
 خدا نے پہ بو شو خبر و کئے دھنڈ از مہیت و کرو نو ہفتہ قول حکم پورہ کرل ۔ نو اللہ و فرمائیل چہ زہ تا دے تو لو خلقو امام

إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ط قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۳۸﴾
 پیشوا | دے و نیل | او زما د اولاد نہ (ہم) | و فرمائیل | نہ یہ رسی | زما وعدہ | ظالماتہ ۔
 جوہ و نکے یم (ابراہیم) و و نیل او زما اولاد ہم ؟ (اللہ) و فرمائیل (بندہ نہ نو) ظالمان زما پہ عہد کئے داخل نہ دی ۔

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا
 او ہر کہ پہ جوہ کر لہ مونہ | کعبہ | حلتے د عبادت | د خلقو دیارہ | او د (امن) حلتے | چہ جوہ کرہ
 او (یاد کرہ) ہر کہ پہ مونہ خانہ کعبہ خلقو دیارہ د عبادت مرکز او د امن حلتے جوہ کرہ او (حکم موور کرہ) چہ

مِّنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 مقام د ابراہیم | د مونہ حلتے | او مونہ حکم و کرہ | ابراہیم تہ | او اسماعیل تہ
 مقام ابراہیم د مونہ حلتے جوہ کرہ او مونہ ابراہیم او اسماعیل تہ عہد واخستو چہ تاسو زما کرہ د

أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۳۹﴾
 چہ تاسو پاک ساتی | زما کوں | دیارہ د طواف کوونکو | او د اعتکاف کوونکو | او د رکوع او سجدہ کوونکو
 طواف کوونکو او اعتکاف کوونکو او رکوع او سجدہ کوونکو دیارہ پاک او صفا ساتی ۔

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 او ہر کہ پہ و نیل | ابراہیم | اے زما ربہ | جوہ کرہ | دایسار | امن والا | او روزی د کرہ
 ہر کہ پہ ابراہیم و و نیل اے زما ربہ ! دایسار د امن حلتے و کرخوہ او پہ دے کئے د اوسید و نکو

أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 دے اوسید و نکو تہ | د مہوونہ | شوک چہ | ایمان راوی | دھنوی نہ | پہ اللہ | او پہ و رے
 نہ کوم چہ پہ اللہ او پہ و رے د آخرت ایمان راوی ہنوی تہ د خوراک دیارہ مہوونہ

الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
 د آخرت | دے فرمائیل | او کوم چہ انکار و کرے | نو فائدہ بہ و کرہ ہفتہ تہ | برہ | بیباہ | د شہرم ہفتہ بہ ذلت نہ
 و کرہ ۔ (اللہ) و فرمائیل او شوک چہ کافر شی ہفتہ لہ بہ ہم خہ مودہ فائدہ و کرہ ۔ بیباہ ہفتہ د جہت

إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَيُنْسِ الْمَصِيرُ ﴿١٣٦﴾ وَادْرِفَعُ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ

اَلْعَلِيْمُ ﴿١١٤﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا

دانا - | اے زمونہ ربہ! اگرچہ مونہ | فرمانبردار | سنا | اوزمونہ ڈالادہ (ہم)
 ویدونکہ اوپوہیے۔ | زمونہ ربہ! مونہ دوارہ خیل تابعدار اوزمونہ دار و گرجہ | اوزمونہ پہ اولاد سنے ہم یوتوے
 اُمّہ صلیٰ لک من وَاَرِنَا مَناسِکَنَا وَتُبْ عَلَیْنَا اِنَّکَ اَنْتَ
 بوع ذلہ | فرمانبردار | سنا | اوٹنہایہ مونہ تم زمونہ دگر طریقہ | اوتوہ قبولہ کرہ زمونہ! بیشک ہم تزیے
 خیل فرمانبردار کرہ | اومونہ تہ زمونہ عبادت طریقہ وٹنہایہ | اوزمونہ توبہ قبولہ کرہ | بیشک تہ توبہ

لَتَوَابُ الرَّحِيمِ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ أَيْتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ

عَزِيزُ الْحَكِيمِ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَّرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ

الب | دھکت خاوند | او شوک د | چہ مخ واہوی | ملت د ابراہیم نہ | سوادھہ نہ | چہ احمق کړی خیل
او د ملت ابراہیمی نہ شوک مخ اړو لے شی | سوادھہ چا نہ | چہ خیل خان لے کم عرف

لَقَدْ اصْطَفَيْنَا فِي الدُّنْيَا وَاٰتَهُ فِي الْاٰخِرَةِ لِمَنِ الصّٰلِحِيْنَ

فَقَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِلرَّبِّ الْعَلِيِّنَ

رَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۷﴾

تاسو ڌياره | دادين | پس تاسو مٺ مري | مگر (په هغه حال ڪنجه تاسو | مسلمانان يئي -
دين (د اسلام) غور ڪري ڪم | پس تاسو تر مري ڪه پور ڪم | مسلمانان | وسيري -

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ

آيا ويئي تاسو حاضر | ڪله ڇه حاضر شو | يعقوب ته | مرگي - | ڪله ڇه ووييل هغه | خپلو ڄاڻو ته
بيا آيا تاسو هغه وخت موجود دي ڪله ڇه ڌ يعقوب | اخري وخت رانجه راو | ڪله ڇه هغه ڌ خپلو ڄاڻو ته

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

ڇه ڌ ڇا عبادت به ڪوي؟ | زما نه پس | هغوي ووييل | مون به عبادت ڪوڍ | ڌ معبود ستا
تيوس و ڪرو ڇه زمانه پس به تاسو ڌ ڇا عبادت ڪوي؟ | هغوي ووييل ڇه مون به هم ڌ هغه يو خدا ۽ عبادت ڪوڍ

وَالِلَّهِ آبَائِكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا

اوڌ معبود ڌ پلاري ڪه ستا | (ڇه) ابراهيم | او اسماعيل | او اسحاق (ڌو) | ڇه معبود ڌ | يو -
ڌ ڪوم عبادت ڇه تا او ستا بزرگانو | ابراهيم او اسماعيل او اسحاق (عليهم السلام) ڪولو -

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۸﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

او مون به | هم ڌ هغه | فرمان برداريو | دايوه ڇله وه | ڇه تيره شو ۽ ڌ هغوي ڌيار ڌ ڪوم ڇه
او مون به هم ڌ هغه الله فرمان برداريو - دايو اُمت ڌو ڇه تير شو | ڌ هغوي علونه به

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۹﴾

ڌ ڪول هغوي | او تاسو ڌيار ڌ ڪوم ڇه تاسو و ڪول | اوله تاسو نه به تيوس شي ڪول ڌ هغه ڌ | ڇه ڪول به هغوي -
ڌ هغوي به ڪار راني او ستاسو علونه به ستاسو به ڪار راني او تاسو نه به ڌ هغوي ڌ عملون ڇه حق ڌ تيوس نه ڪيري -

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

او هغوي وائي | ڇه شي تاسو | يهود يا نصاري | (ڇه) تاسو لاسو بيا مومي | ڌوايه (ڌا) يڪه | (مون به خويه) | ڇه ملت ابراهيم (ڀو)
او هغوي وائي ڇه يهوديان يا نصاري شي ڇه سمه لاسو بيا مومي - ته ووايه ڇه ملت ابراهيم (ڀو) پيري وئي ڪنه هدايت

حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴۰﴾ قُولُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا

ڇه ڌ يو خدا ۽ مون ڪه وو | او نه وو | له مشرڪانو ته | وائي تاسو | ايمان راو ڌ مون به الله او په هغه
(ڌ) ڇه ڌيو الله بندو وو او (ستاسو په شان) مشرڪ نه ڌو - ووايه ڇه مون به الله باني ايمان لرو او په هغه ڪتا -

أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا إِلَّا إِلَهًا وَاحِدًا وَإِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

ڇه نازل شول | ڇه مون به | او ڌه ڌ | او اسماعيل | او اسحق | او يعقوب -
ڇه مون به ترالي ڇه شو ڌ او په هغه (ڪتابون) هم ڇه حضرت ابراهيم | اسحاق او يعقوب عليهم السلام ته او ڌ ڌوي

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ

او (ڌ هغه) اولاد باني | او ڌه ڌ ڇه و ڪري شو | او موسي او عيسي ته | او ڌه ڇه و ڪري شو | او نور و بيا نو | ڌ هغوي رب ڌ طرف
اولاد ته راليو شي او په هغه ڪتابون باني ڪوم ڇه موسي | عيسي | او نور و بيا نو عليهم آله ڌ ڌ ڌ طرف و ڪري شو | او

لَا تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۳۱﴾ وَإِنْ أَمْنُوا

مونیز فرق نہ کروا پہ میں کو دھپا کہے | لہ ہغوی کہے | او مونیز خو | ہم دھغہ | فرمانبرداریو | پس کہ چکر ایمان راوی ہغوی
مونیز پہ دوی کہے د چا پہ میں کہے ہیتر فرق نہ کوو او مونیز خو ہم دھغہ فرمانبرداریو - پس کہ چکرے داخل ہغے

بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ

بمیشل ما امینتم بہ فقد اہتدوا | او کہ چکر ہغوی مخ وارو | پس بیشک ہغوی
شنگہ چہ اتاسو ایمان راوہے کہ | یہ دے (کتاب) | او ہغوی ہم لاس بیا مونہ | او کہ چکر ہغوی شا کورہ نو بیا دا دھغوی
ایمان راوہی شنگہ چہ تاسو خلقو پہ کتاب ایمان راوہے د نو یقینا ہغوی ہدایت بیا مونہ | او کہ ہغوی شا کورہ نو بیا دا دھغوی

فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۲﴾

پہ مخالف ت کہے دی | پس کافی دے تا د پارہ اللہ دھغوی پہ مقابلہ کہے | او ہغہ دے | آؤں دید کہے | دیر نہ پوہہ -
بے ٹاہیہ ضد دے | امیر پیغیرہ ددوی دشمنہ د بچ سائلو د پارہ تالہ اللہ کافی دے | او ہغہ آؤں دید کہے | او پوہہ دے -

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عِبْدُونَ ﴿۳۳﴾

د اللہ رنگ ! | او شوک | غور دے | د اللہ نہ | پہ رنگ و رکول کہے | او مونیز خو دھغہ | عبادت کوو -
مونیز د اللہ رنگ قبول کہے دے او د اللہ د رنگ نہ نمو د چارنگ غورہ کیدے شی او مونیز خویوازے د اللہ عبادت کوئی یو -

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا

وواہیہ | ایاتاسو چکرہ کوئی مونیز سر | د اللہ پہ نسبت | او ہغہ ز مونیز دے | اورب ستاسو | او مونیز د پارہ | ز مونیز علونہ دی
وواہیہ چہ ایاتاسو مونیز سرہ د اللہ پہ بارہ کہے چکرہ کوئی حال دا کہہ ہم ہغہ ز مونیز دے | او ستاسو (ہم) | مونیز د پارہ ز مونیز علونہ

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۳۴﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ

او تاسو پارہ | ستاسو علونہ | او مونیز | ہم دھغہ پہ اخلاص سر عبادت کوو | یا تاسو وایی | چہ بیشک ابراہیم
دی او تاسو پارہ ستاسو علونہ او مونیز ہم دھغہ مخلص (بندگان) یو - | یا تاسو دا وایی | چہ ابراہیم -

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ

او اسماعیل | او اسحاق | او یعقوب (علیہم السلام) او دھغہ اولاد وود | یہودیان یا عیسایان | وواہیہ
اسماعیل ، اسحاق ، یعقوب علیہم السلام او دھغہ اولاد یہودیان یا عیسایان وود | وواہیہ

ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ

ایاتاسو | زیات پوہہ یی | یا اللہ | او شوک زیات ظالم دے | دھغہ نہ | چہ پتہ کری | کوامی | چہ ہغہ سرہ وی
چہ تاسو نہ خبری | او کہ اللہ - او دھغہ چانہ لوئے ظالم بہ شوک وی ؟ چہ د خداے شہادت و سرہ پروت وی او دھغہ

مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا

د اللہ د طرفہ | اونہ دے اللہ | بے خبرہ | دھغہ نہ چہ تاسو کوئی | ہغہ یوتولے وود | چہ تیر شو | دھغوی پارہ
لے پتہ ی - او خداے ستاسو د کارونہ ناخبرہ نہ دے ہغہ یوتولے وود | چہ تیر شو | دھغوی علونہ

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۶﴾

دھغوی علونہ | او تاسو د پارہ دی | ستاسو علونہ | او پوہنتہ نہ نہ کیری لہ تاسو | دھغہ نہ چہ | ہغوی بہ کول -
دھغوی بہ کار راخی او ستاسو علونہ ستاسو کار راخی او تاسو نہ بہ دھغوی د علونہ پہ حقلہ ہیتر تیوس نہ کیری

۱۶
۱۲

سَيَقُولُ
نَزَّلَهُ فِي هَذِهِ
اَوْسُ خُو
كَانُوا عَلَيْهِ
وَدَدِي
تَرَاوَسَ
يَسَاءُ
چہ د غواہی
د رضاش
وَسَطًا
معتدل
د کوکول
عَلَيْكُمْ
پہ تاسو یا نہ
نکوا
إِلَّا
مکر | د پارہ
مکر کہہ چہ
عَلَى
پہ خپلو
مکر
اللہ
اللہ
اللہ
لَعَنُوا
خامنا
بانو
فَلَنُ
پس